

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2016 m. gegužės 27 d.
(OR. en)

9479/16

Tarpinstitucinė byla:
2016/0151 (COD)

AUDIO 68
DIGIT 55
MI 382
CONSOM 121
IA 28
CODEC 744
TELECOM 98

PRIDEDAMAS PRANEŠIMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
gavimo data:	2016 m. gegužės 26 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI- MIKKELSENUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2016) 287 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS, kuria, atsižvelgiant į kintančias rinkos realijas, iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2016) 287 final.

Pridedama: COM(2016) 287 final

Briuselis, 2016 05 25
COM(2016) 287 final

2016/0151 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria, atsižvelgiant į kintančias rinkos realijas, iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2016) 168 final}
{SWD(2016) 169 final}
{SWD(2016) 170 final}
{SWD(2016) 171 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

- **Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai**

Audiovizualinės žiniasklaidos aplinka sparčiai kinta, nes televizijos paslaugos ir internetu teikiamos paslaugos tampa vis panašesnės. Vartotojai vis dažniau naudojami užsakomųjų paslaugų turiniu per išmaniuosius televizorius (per televiziją su ryšio galimybėmis) ir nešiojamuosius įrenginius. Visų pirma jauni vartotojai žiūri vaizdo siužetus, įskaitant vartotojų sukurtą turinį, per internetą. Tradicinis transliavimas ES ir toliau pritraukia daug žiūrovų, reklamos pajamų ir investicijų į turinį (maždaug 30 proc. pajamų). Tačiau atsiranda ir naujų verslo modelių. Transliuotojai plečia veiklą internete, stiprėja ir konkuruoja dėl tos pačios auditorijos audiovizualinį turinį per internetą siūlantys nauji rinkos dalyviai, pavyzdžiui, užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjai ir vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos. Tačiau TV transliavimui, užsakomųjų vaizdo programų paslaugoms ir vartotojų sukurtam turiniui taikomos skirtingos taisyklės ir nevienodo lygio vartotojų apsauga.

Kad būtų atsiliepta į šiuos rinkos, vartojimo ir technologijų pokyčius, Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategijoje¹ (toliau – BSR strategija) raginama modernizuoti Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvą (AŽPD)². Strategijoje Komisijai keliama užduotis apsprastyti, kokia turi būti AŽPD taikymo sritis ir kokios taisyklės turi būti taikomos visiems rinkos dalyviams³, visų pirma Europos kūrinių populiarinimo⁴, reklamos ir nepilnamečių apsaugos taisyklės.

Vykdydama šį įsipareigojimą ir laikydamasi geresnio reglamentavimo reikalavimų⁵ Komisija atliko *ex post* vertinimą, dar vadinamą REFIT. Ji įvertino AŽPD efektyvumą, veiksmingumą, aktualumą, nuoseklumą ir ES pridėtinę vertę ir nustatė sritis, kuriose nenukrypstant nuo AŽPD tikslų galimas supaprastinimas.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Tarybos direktyva 89/552/EEB, iš dalies pakeista direktyvomis 97/36/EB ir 2007/65/EB ir išdėstyta nauja redakcija Direktyvoje 2010/13/ES (AŽPD), yra taikoma ir televizijos programų transliavimo, ir užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms. Šiame pasiūlyme atsižvelgiama į audiovizualinės žiniasklaidos sektoriaus aplinką nuo paskutinio

¹ 2015 m. gegužės 6 d. Komisijos komunikatas „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija“, COM(2015) 192 *final*, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/HTML/?uri=CELEX:52015DC0192&from=LT>

² 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva).

³ Konkrečiai BSR strategijoje teigiama, kad „Komisija apsprastys, ar esama transliavimui ir užsakomosios paslaugoms taikomų taisyklių sistema turėtų būti pritaikyta. Ji taip pat svarstys, ar dabartinė taisyklių taikymo sritis turėtų būti išplėsta ir apimti naujas paslaugas ir rinkos dalyvius, kurie pagal direktyvą šiuo metu nelaikomi audiovizualinių paslaugų teikėjais, ir (arba) paslaugų teikėjus, kurie nepatenka į dabartinę geografinę direktyvos taikymo sritį.“

⁴ BSR strategijoje taip pat nurodoma, kad „Komisija taip pat rengs priemones, kuriomis užsakomojo vaizdo turinio platformose bus populiarinami Europos kūrinių katalogai.“

⁵ AŽPD REFIT vertinimas yra paskelbtas Komisijos tarnybų darbiname dokumente „REFIT. ES teisyno apžvalgos pradiniai rezultatai, (SWD(2013) 401 *final*). Jis yra paminėtas 2015 m. Komisijos darbo programos ((COM2014) 910 *final*, 2014 12 16) 3 priede.

persvarstymo, siekiant užtikrinti, kad APŽD būtų modernizuota, lanksčiai taikoma ir į ateitį orientuota teisinė sistema.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Šiuo pasiūlymu papildomi galiojantys ES teisės aktai, visų pirma Elektroninės komercijos direktyva (2000/31/EB), Tabako produktų reklamos ir rėmimo direktyva (2003/33/EB), Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva (2011/29/ES) ir Direktyva 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija.

2015 m. gruodžio mėn. Komisija priėmė Europos prieinamumo aktą⁶, kuriame nustatyti įvairių prekių ir paslaugų, įskaitant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, prieinamumo reikalavimai. Todėl persvarstant AŽPD prieinamumo aspektas neaptariamas.

Elektroninės komercijos direktyva 2000/31/EB (EKD)

Galiojanti AŽPD netaikoma vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformose siūlomam vartotojų sukurtam turiniui, nes bendro naudojimo platformos paslaugų teikėjai tose platformose laikomo turinio atžvilgiu redakcinės atsakomybės dažnai neturi. Daugeliu atveju toms paslaugoms taikoma Elektroninės komercijos direktyva (EKD), nes jos yra informacinės visuomenės paslaugos.

EKD nereikalaujama, kad tarpininkai stebėtų priglobtą turinį. Iš tikrųjų, EKD (15 straipsnyje) draudžiama valstybėms narėms nustatyti bendrą prievolę stebėti ar aktyviai domėtis faktais, rodančiais nelegalią veiklą. Pagal EKD 14 straipsnį tarpininkai, konkrečiau, vadinamųjų prieglobos (informacijos pateikimo internete) paslaugų teikėjai, yra atleisti nuo atsakomybės už bet kokią pateikiamą neteisėtą informaciją. Paslaugų teikėjai gali būti laikomi informacijos pateikimo internete (prieglobos) paslaugų teikėjais EKD reikšme tik tuo atveju, kai jie nežino apie atitinkamą informaciją arba jos nekontroliuoja. Nuo atsakomybės atleidžiama tik tuo atveju, kai paslaugų teikėjai užtikrina, kad, sužinoję apie neteisėtą turinį, jie nedelsdami atims galimybę jį pasiekti arba jį pašalins.

Šis pasiūlymas kai kuriais aspektais papildys EKD, kaip toliau paaiškinta 5 skirsnyje, o minėtosios EKD nuostatos ir vidaus rinkai skirtas jos 3 straipsnis lieka nepakeisti.

Direktyva 2003/33/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių tabako produktų reklamą ir rėmimą

Direktyvoje 2003/33/EB draudžiama cigarečių ir kitų tabako produktų reklama spaudoje ir kituose spausdintuose leidiniuose, radijo programose ir informacinės visuomenės paslaugose. Joje taip pat draudžiama tabako kompanijoms remti radijo programas ir tarptautinius renginius. Be to, Direktyvos 2003/33/EB 14 konstatuojamojoje dalyje aiškiai nurodoma, kad pagal AŽPD per transliacijas draudžiamos visos cigarečių ir kitų tabako produktų komercinių audiovizualinių pranešimų formos. Vėlesniais pakeitimais tokių apribojimų taikymo sritis išplėsta: į ją įtraukti visi komerciniai audiovizualiniai pranešimai, įskaitant rėmimą ir prekių rodymą teikiant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas (APŽD 9 straipsnio 1 dalies d dalis, 10 straipsnio 2 dalis ir 11 straipsnio 4 dalies a punktas). Be to, pagal Direktyvos 2014/40/ES

⁶ COM(2015) 615 (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/?uri=COM%3A2015%3A615%3AFIN>)

dėl tabako ir susijusių gaminių gamybos, pardavimo ir pateikimo⁷ 20 straipsnio 5 dalies e punktą tabako produktams taikomas APŽD nustatytas reklamos draudimas galioja ir elektroninėms cigaretėms ir pildomosioms talpykloms. Tabako ir su juo susijusių prekių reklamos draudimas pakartojamas vienoje čia siūlomos direktyvos konstatuojamojoje dalyje.

Direktyva 2005/29/ES dėl nesąžiningos komercinės veiklos (Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva)

Pagrindinis teisės aktas, Europos Sąjungoje taikomas įmonių komercinei veiklai vartotojų atžvilgiu, tokiai kaip klaidinanti reklama, yra Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva. Ji taikoma visai įmonių komercinei veiklai vartotojų atžvilgiu tiek iki sandorio įvykdymo, tiek po jo ir vykdomai tiek internetu, tiek ne internetu.

Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvoje numatyti trys vartotojų apsaugos lygiai:

- (1) 31 konkrečios komercinės praktikos, draudžiamos visais atvejais, juodasis sąrašas;
- (2) individualus klaidinančios ir agresyvios veiklos vertinimas;
- (3) bendras profesinei etikai prieštaraujančios nesąžiningos veiklos, vertintinos individualiai, draudimas.

Direktyva 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaiku pornografija

Direktyva dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija visoje Sąjungoje užtikrinama, kad visoje Sąjungoje būtų vienodai kovojama su nusikalstama veika, susijusia su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija. Joje taip nustatytos minimalios sankcijos.

• Derėjimas su tarptautinės teisės įsipareigojimais

21 valstybė narė yra 1998 m. Europos konvencijos dėl televizijos be sienų (CETS Nr. 132), iš dalies pakeistos 1998 m. protokolu, susitariančioji šalis. Sąjunga nėra Konvencijos šalis.

Konvencijoje susitariančiosioms šalims leidžiama jų jurisdikcijai priklausančių transliuotojų vykdomai su programomis susijusiai veiklai taikyti griežtesnes ar išsamesnes taisykles.

Kai kurios dabartinės AŽPD taisyklės ne tokios griežtos kaip Konvencijos taisyklės, todėl ES valstybėse narėse, kurios yra Konvencijos susitariančiosios šalys, dėl tarptautinių įsipareigojimų AŽPD taisyklės gali būti įgyvendinamos šiek tiek kitaip negu kitose valstybėse narėse, kurios nėra prisijungusios prie Konvencijos. Tai pasakytina ir apie keletą šio pasiūlymo pakeitimų, kuriais į AŽPD įtraukiamos kitos taisyklės, kurios nėra tokios griežtos, kaip Konvencijos taisyklės.

Sąjunga yra įgijusi išimtinę kompetenciją sudaryti tarptautinius susitarimus AŽPD taikymo srities klausimais. Todėl norint pakeisti bet kokius Konvencija pagrįstus įsipareigojimus reikalingi Sąjungos veiksmai.

⁷ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/40/ES dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų, reglamentuojančių tabako ir susijusių gaminių gamybą, pateikimą ir pardavimą, suderinimo, kuria panaikinama Direktyva 2001/37/EB (OL L 127, 2014 4 29, p. 1).

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

AŽPD pagrindas – ES įgaliojimai koordinuoti valstybių narių teisės aktus, kad būtų užtikrinta laisvė teikti paslaugas vidaus rinkoje (SESV 53 straipsnio 1 dalis kartu su SESV 62 straipsniu).

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Europos masto audiovizualinių paslaugų rinka nuolat auga, ypač dėl interneto paslaugų augimo ir didėjančio TV kanalų tarptautiškumo. 2013 m. ES buvo įsisteigęs 5 141 TV kanalas, neskaitant vietinių kanalų ir vadinamųjų langų. Iš jų beveik 1 989 kanalai buvo skirti užsienio rinkoms (ES rinkoms arba rinkoms už ES ribų). Ši dalis išaugo nuo 28 proc. 2009 m. (įgyvendinimo metai) iki 38 proc. 2013 m. 2015 m. vidutiniškai 31 proc. vienoje valstybėje narėje prieinamų užsakomųjų vaizdo programų paslaugų yra teikiamos iš kitos valstybės narės. Tai rodo, kad ES įsikišimas visą laiką užtikrina pridėtinę vertę.

Pasiūlymas atitinka ir subsidiarumo, ir proporcingumo principus, nes iš esmės išsaugomas minimalaus suderinimo modelis ir patobulinami leidimo nukrypti ir apėjimo mechanizmai. Todėl valstybės narės galės atsižvelgti į nacionalines aplinkybes. Praktiškai valstybės narės priėmė griežtesnes taisykles, ypač užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos apibrėžties, nacionalinių reguliavimo institucijų įsteigimo, Europos kūrinių populiarinimo, nepilnamečių apsaugos ir komercinių pranešimų taisyklės.

Kadangi AŽPD užtikrinamas minimalus suderinimas, galiojančios taisyklės gali būti supaprastintos tik ES lygmeniu.

ES ėmusis priemonių ir į AŽPD taikymo sritį įtraukus vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformas, joms galios tokia pat tvarka kaip paslaugoms, kurioms ta direktyva jau taikoma. Maksimaliai suderinus šią sritį, ateityje bus išvengta bet kokio galimo nenuoseklumo, atsirandančio ėmusis nacionalinių priemonių.

- **Proporcingumo principas**

Kaip minėta, pasiūlymas atitiks proporcingumo principą, nes bus išsaugotas minimalaus suderinimo modelis ir bendradarbiavimo mechanizmai.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūlomoje direktyvoje rekomenduojama taikyti bendrą reguliavimą ir savireguliavimą, ypač nepilnamečių apsaugos, kovos su neapykantą kurstančiomis kalbomis ir reklamos srityse. Tokius modelius turėtų plačiai remti pagrindinės suinteresuotosios šalys. Jie užtikrina veiksmingą taisyklių įgyvendinimą.

3. **EX-POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI**

• **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas ir tinkamumo patikros**

Bendra išvada tokia: APŽD tikslai vis dar aktualūs. Atliekant vertinimą nustatyta, kad kilmės šalies principas sudarė sąlygas plėtoti audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas ir jas laisvai teikti visoje ES turint teisinį tikrumą, be to, paslaugų teikėjams sumažėjo reikalavimų laikymosi išlaidos, o vartotojai įgijo didesnę pasirinkimą.

REFIT vertinimo išvada: galima supaprastinti daugiau, konkrečiai, kilmės šalies principo taikymą grindžiančias procedūras (t. y. kriterijus, kuriais nustatoma, kuri jurisdikcija galioja paslaugų teikėjams, ir leidimo nukrypti bei bendradarbiavimo procedūras, konkrečiais atvejais ribojančias priėmimo ir perdavimo laisvę) ir kai kurias komercinių pranešimų taisykles. Kai kurios kitos taisyklės nebetinka politikos tikslams siekti, ypač dėl to, kad pasikeitė rinka ir žiūrėjimo įpročiai. Direktyva taip pat supaprastinama tuo, kad suderinamos transliavimui ir užsakomosioms paslaugoms taikomos nepilnamečių apsaugos taisyklės.

• **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

2013 m. Komisija paskelbė žaliąją knygą „*Pasirengimas visiškam audiovizualinės aplinkos integravimui: augimas, kūrimas ir vertybės*“⁸ ir paragino suinteresuotąsias šalis pasidalyti nuomonėmis apie kintančią žiniasklaidos aplinką ir sienų nevaržomą internetą, ypač apie rinkos sąlygas, sąveikumą ir infrastruktūrą, ir nurodyti, kokios įtakos tai turi ES taisyklėms. Į žaliosios knygos rezultatus atsižvelgta rengiant grįžtamosios informacijos dokumentą ir atsakymų santrauką, kurią Komisija paskelbė 2014 m.⁹

Rengdamasi šiam AŽPD persvarstymui, Komisija vykdė viešas konsultacijas¹⁰, pavadintas „AŽPD – XXI amžiaus žiniasklaidos sistema“. Jos vyko 2015 m. liepos 6 d. – rugsėjo 30 d.

Pagrindiniai su ateities politikos variantais susiję rezultatai tokie:

- suinteresuotosios šalys laikosi panašios nuomonės apie poreikį keisti direktyvos taikymo sričiai galiojančias taisykles, nors jų supratimas, kaip veikti toliau, buvo nevienodas;
- nuomonės dėl poreikio užtikrinti nacionalinių reguliavimo institucijų nepriklausomumą buvo panašios;
- suinteresuotosios šalys apskritai pritarė nuomonei, kad neturi būti keičiamos taisyklės, susijusios su kilmės šalies principu; privalomojo programų siuntimo įpareigojimu ir aptinkamumu; neįgalųjų prieigos galimybėmis; visuomenei svarbiais renginiais, trumpų žinių reportažais ir atsakymo teise;
- suinteresuotosios šalys pareiškė pakankamai skirtingas nuomones apie komercinius pranešimus, nepilnamečių apsaugą ir Europos kūrinių populiarinimą.

Skirtingose respondentų grupėse išryškėjo tokios tendencijos:

⁸ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/consultation-green-paper-preparing-fully-converged-audiovisual-world-growth-creation-and-values>

⁹ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/publication-summaries-green-paper-replies>

¹⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/public-consultation-directive-201013eu-audiovisual-media-services-avmsd-media-framework-21st>

- daug transliuotojų atstovų ragino užtikrinti vienodas sąlygas arba reguliuojant naujas paslaugas, arba (ir) užtikrinant didesnę galiojančių taisyklių lankstumą;
- vartotojų organizacijos ragino griežtinti AŽPD taisykles, skirtas žiūrovų, ypač pažeidžiamų žiūrovų, apsaugai;
- interneto, telekomunikacijų, informacinių ir ryšių technologijų (IRT) paslaugų sektorių atstovai paragino susilaikyti nuo naujo reguliavimo, kad būtų išsaugotos inovacijos;
- turinio paslaugų sektoriaus atstovai paragino griežtinti visų audiovizualinių žiniasklaidos paslaugų taisykles, kuriomis siekiama populiarinti Europos kūrinius.

• Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas

Komisijos panaudotos išorės ekspertų rekomendacijos:

- kitų ES institucijų, visų pirma Europos Parlamento¹¹, Tarybos¹², Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto¹³ ir Regionų komiteto¹⁴, politikos rekomendacijos;
- **Duomenų apie APŽD kaštus ir naudą rinkimas¹⁵.** Komisijos suburta valstybių narių žiniasklaidos reguliavimo institucijų darbo grupė parengė klausimyną. Jis buvo pateiktas valstybių narių reguliavimo institucijoms, atstovaujamos Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupėje (ERGA¹⁶), atitinkamiems pramonės sektoriams ir vartotojų organizacijoms. Klausimynas buvo išsiuntinėtas 2015 m. gegužės ir birželio mėnesiais. Jame teirautasi apie tam tikrų APŽD taisyklių naudą ir silpnąsias puses ir prašyta pateikti kiekybinių duomenų, išreikštų metinėmis pajamomis arba tiesioginėmis ar netiesioginėmis reikalavimų laikymosi išlaidomis. Klausimyne kalbėta apie taisykles, susijusias su:
 1. komerciniais pranešimais;
 2. Europos kūrinių;

¹¹ Trys Europos Parlamento savo iniciatyva teikiami pranešimai: A) 2015 m. sausio mėn. „Bendrosios skaitmeninės rinkos akto rengimas“ (2015/2147(INI); dar turi būti patvirtintas); B) 2013 m. liepos mėn. rezoliucija dėl televizijos su ryšio galimybėmis (pranešėja – EP narė Petra Kammerervert (socialdemokratų frakcija, Vokietija)), kurioje Komisija raginta įvertinti, kokių mastu tikslinga persvarstyti AŽPD, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2013-0329&language=LT&ring=A7-2013-0212> B); C) 2014 m. kovo mėn. rezoliucija dėl pasirengimo visiškam audiovizualinės aplinkos integravimui (pranešėja – EP narė Sabine Verheyen (Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų frakcija, Vokietija)), kurioje raginama persvarstyti AŽPD, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2014-0232&language=LT&ring=A7-2014-0057>.

¹² Tarybos išvadose, priimtose 2014 m. ES pirmininkaujant Italijai, Komisija neseniai paraginta „kuo greičiau užbaigti Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvos peržiūrą atsižvelgiant į sparčius technologinius ir rinkos pokyčius, susijusius su perėjimu prie skaitmeninių technologijų, ir remiantis šios peržiūros rezultatais kuo greičiau pateikti atitinkamą pasiūlymą dėl šios direktyvos patikslinimo vadovaujantis subsidiarumo principu.“ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/145950.pdf

¹³ 2013 m. rugsėjo mėn. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas priėmė nuomonę dėl žaliosios knygos „Pasirengimas visiškam audiovizualinės aplinkos integravimui: augimas, kūrimas ir vertybės“, <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.ten-opinions.28469>.

¹⁴ 2015 m. spalio 12–14 d. plenariniame posėdyje Regionų komitetas priėmė nuomonę savo iniciatyva „Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvos peržiūra“ (nuoroda bus paskelbta).

¹⁵ Kadangi didžioji dalis informacijos yra konfidenciali, ji atliekant poveikio vertinimą ir REFIT panaudota apibendrintai ir anonimiškai. Todėl atsakymai neskelbiami.

¹⁶ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/commission-decision-establishing-european-regulators-group-audiovisual-media-services>

3. nepilnamečių apsauga;
4. kilmės šalies principu.

Atsakymuose į kiekybinius klausimus prašyta remtis 2010–2014 m. duomenimis.

Atliekant apklausą sulaukta 107 atsakymų: 40 iš komercinių transliuotojų (38 proc.), 20 iš visuomeninių transliuotojų (19 proc.), 18 iš užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjų (17 proc.), 12 iš nacionalinių asociacijų, užsiimančių nepilnamečių apsauga (12 proc.), 10 iš nepriklausomiems prodiuseriams atstovaujančių nacionalinių asociacijų (10 proc.) ir 4 iš vartotojų asociacijų (4 proc.). Taip pat dalyvavo viena transliuotojams atstovaujanti asociacija ir viena reklamos paslaugų teikėjams atstovaujanti asociacija. Respondentai įsisteigę 19 valstybių narių.

- **Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupės (ERGA) nuomonės ir atlikti tyrimai.** 2015 m. darbo programoje ERGA įsipareigojo parengti analizes ir ataskaitas keturiomis pagrindinėmis temomis: audiovizualinių paslaugų reguliavimo institucijų nepriklausomumas; dalykinė jurisdikcija skirtumus prarandančių audiovizualinių paslaugų srityje; nepilnamečių apsauga, kai išsitrina skirtumai tarp audiovizualinių paslaugų; teritorinės jurisdikcijos problemų sprendimas ES kontekste. Kiekvieną temą nagrinėjo pogrupiai, kuriuose dalyvavo ERGA narių. Pirmos trys ataskaitos priimtos rašytine procedūra (laikantis ERGA darbo tvarkos taisyklių 11 straipsnio) 2015 m. gruodžio mėn. Teritorinės jurisdikcijos ataskaita bus priimta 2016 m.
- **Išorės tyrimai**¹⁷ apie alkoholio reklamos pasiekiamumą, interneto reklamos poveikį vaikams, audiovizualinio sektoriaus reguliavimo institucijų nepriklausomą, savireguliaciją, bendrą reguliaciją ir standartizaciją:
 - **alkoholio reklamos pasiekiamumo tyrimu** vertinta, ar audiovizualinių komercinių pranešimų apie alkoholinius gėrimus taisyklėmis užtikrinta reikiama nepilnamečių apsauga¹⁸.
 - **tyrimo apie rinkodaros poveikį vaikų elgesiui per socialinius tinklus, internetinius žaidimus ir mobiliąsias programas** galutinė ataskaita paskelbta 2016 m. gegužės mėn.¹⁹
 - **audiovizualinio sektoriaus reguliavimo institucijų nepriklausomo tyrimu** atnaujintas ankstesnis reguliavimo institucijų nepriklausomo tyrimas. Jame apžvelgta pastarojo meto audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliavimo įstaigų nepriklausomumo ir veiklos efektyvumo srities permainos valstybėse narėse. Galutinė ataskaita²⁰ paskelbta 2015 m. gruodžio 8 d.;

¹⁷ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:212396-2015:TEXT:EN:HTML&ticket=ST-1292379-SKem8OGQ1reJn1lxAZqVGszP2zjXhYuZOoStsF8rBu0ZCOZKgO05NbMy9k6hQrTzImWUTdcKGfvm49lhwu7y5m-Jj71zxYb8yr5J3R6eCTiGK-TqeqixAzhASPiqbmnf8X5hXPzlpWbUx9btUwoJzMau>

¹⁸ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-exposure-minors-alcohol-advertising-tv-and-online-services>

¹⁹ http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm

²⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-audiovisual-media-services>

- **savireguliuavimo tyrime** apžvelgti kai kuriose valstybėse narėse taikomi savireguliuavimo modeliai ir juo siekiama pateikti informacijos apie aktualius taikomų schemų ir jų efektyvumo faktus. Galutinė ataskaita turi būti paskelbta 2016 m. antrą ketvirtį.
- **Keturi** naujo teisės akto, kuriuo būtų persvarstoma AŽPD, pasiūlymo **apžvalginiai ir duomenų rinkimo tyrimai, kuriais siekta pagrįsti poveikio vertinimą** ir kurie atlikti pagal preliminarąją sutartį EAC-22-201²¹. Jie susiję su: komerciniais pranešimais, nepilnamečių apsauga, kultūrų įvairove, žiniasklaidos laisve, viešuoju interesu ir neįgaliųjų prieigos galimybėmis. Tyrimo galutinės ataskaitos projektas Komisijai bus pateiktas 2016 m. antrą ketvirtį.
- **Du Europos audiovizualinės observatorijos (EAO) tyrimai** („*Study on data and information on the costs and benefits of the Audiovisual Media Service Directive (AVMSD)*“²² ir „*On-demand markets in the European Union —2014 and 2015 developments*“²³) buvo atlikti pagal preliminarąją sutartį PN/2011-27/A6. Tų dviejų dokumentų temos:
 - (1) auditorijos matavimas;
 - (2) internetinė reklama Europos Sąjungoje;
 - (3) ES prenumeruojamų užsakomųjų vaizdo programų paslaugų rinka 2014 m.;
 - (4) filmų matomumas užsakomosiose paslaugose;
 - (5) Europos vaidybinių filmų nuošimtis TV kanalų imtyje;
 - (6) užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, įskaitant pajamas ir investicijas į pirminį programų kūrimą;
 - (7) linijinės audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, įskaitant pajamas ir investicijas į pirminį programų kūrimą.

• **Poveikio vertinimas**

Su poveikio vertinimo santrauka ir teigiama Reglamentavimo patikros valdybos nuomone galima susipažinti Komisijos svetainėje XXX

Apsvarstyti tokie variantai (kiekviename skirsnyje paryškinta pasirinktasis variantas):

- (8) Variantai, kuriais sprendžiama nepakankamos nepilnamečių ir vartotojų apsaugos vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformose problema.

Pagal A variantą skatinamas savireguliuavimas siekiant nepilnamečių ir vartotojų apsaugos vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformose.

²¹ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:279501-2014:TEXT:LT:HTML>

²² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>

²³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/demand-audiovisual-markets-european-union-smart-20120028>

Pagal B variantą vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjai įpareigojami taikyti nepilnamečių apsaugos ir kovos su su neapykantą kurstančiomis kalbomis priemonės ir jas įgyvendinti taikant savireguliaciją.

- (9) Variantai, kuriais sprendžiama nevienodų sąlygų problema ir šalinamos vidaus rinkos spragos.

a) Europos kūrinių populiarinimas

A variantas TV transliuotojams ir užsakovų paslaugų teikėjams suteikia daugiau lankstumo renkantis, kaip įgyvendinti Europos kūrinių populiarinimo prievolę.

Pagal B variantą išsaugoma esama TV transliuotojų padėtis ir griežtinamos užsakovų paslaugų teikėjams taikomos taisyklės.

b) Nepilnamečių apsauga teikiant užsakomąsias paslaugas

Pagal A variantą didinamas nepilnamečių apsaugos teikiant užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas lygis, supaprastinama žalingo turinio sąvoka ir skatinamas ES bendras reguliavimas turinio teikiamųjų terminų srityje.

c) Kilmės šalies principas

Pagal A variantą supaprastinamos ir patobulinamos jurisdikcijos taisyklės ir bendradarbiavimo procedūros.

d) Reguliavimo institucijų nepriklausomumas

Pagal A variantą valstybės narės turi įsteigti nepriklausomą reguliavimo instituciją ir įvykdyti tam tikrus reikalavimus, kad padidėtų jos nepriklausomumas ir efektyvumas. Direktyvoje įtvirtinamas intensyvesnis ERGA koordinavimas ir jo patariamasis vaidmuo.

- (10) Variantas, pagal kurį sprendžiama komercinių pranešimų taisyklių problema, nebeatitinka paskirties.

Pagal A variantą kai kurios komercinių audiovizualinių pranešimų taisyklės tampa lankstesnės.

Pasirinktų variantų deriniu siekiama palaikyti tinkamiausią pusiausvyrą tarp poreikio lanksčiai rinktis dabartinį esamo reguliavimo mastą ir tinkamos vartotojų apsaugos užtikrinimo.

Viena vertus, sektoriui bus naudingos lankstesnės komercinių pranešimų trukmės kiekybinės taisyklės. Pagerėjus kilmės šalies principo veiksmingumui ir sugriežtinus reguliavimo institucijų nepriklausomumo reikalavimus, pagerės verslo aplinka, kurioje veikia audiovizualinių paslaugų sektoriaus subjektai.

Kita vertus, AŽPD taikymo sritį ribotai išplėtus (į ją įtrauktus vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformas ir sugriežtinus užsakomosioms paslaugoms taikomus reikalavimus dėl nepilnamečių apsaugos) vartotojams bus užtikrintas aukštas apsaugos lygis. Vartotojams taip pat bus naudinga tai, kad per užsakomąsias paslaugas jie galės lengviau gauti Europos kūrinių.

Visuose variantuose atsižvelgiama į sektoriaus poreikį veikti lanksčiai, kai tinka, apsvairstant įgyvendinimą savireguliacijos ir (arba) bendro reguliavimo priemonėmis (sprendžiant taikymo srities, informacijos apie žalingą turinį klausimus).

Dauguma variantų vienas kitą papildo. Pavyzdžiui, jei valstybės narės nusprendžia reguliavimo institucijoms pavesti taikyti naujas su vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformomis susijusias taisykles, tų institucijų nepriklausomumas tampa itin svarbus. O galimas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų pajamų, gaunamų dėl didesnio reklamos trukmei taikomų kiekybinių taisyklių lankstumo, taip pat sudarys sąlygas pasinaudoti galimybėmis labiau prisidėti prie Europos kūrinų gamybos.

Variantų deriniu skirtingiems audiovizualinės žiniasklaidos rinkos dalyviams vienodinamos veikimo sąlygos. Tai pasiekama, pavyzdžiui, suvienodinant tam tikrus užsakomosioms paslaugoms ir vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformoms keliamus reikalavimus, susijusius su vartotojų apsauga arba Europos kūrinų populiarinimu, kartu suteikiant daugiau lankstumo taikyti komercinių pranešimų taisykles teikiant TV transliavimo paslaugas.

• **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Atliekant *ex post* vertinimą nustatyta, kad komerciniai pranešimai yra sritis, kurioje būtų galima leisti daugiau lankstumo, ypač TV transliuotojams.

TV transliavimo rinka pakito, ir reikia daugiau lankstumo komercinių audiovizualinių pranešimų atžvilgiu, visų pirma taikant kiekybines taisykles linijinėms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms, prekių rodymui ir rėmimui. Sukūrus naujas paslaugas, įskaitant tas, kuriose nėra reklamos, žiūrovai turi daugiau pasirinkimo, nes jie gali lengvai persiorientuoti prie alternatyvių pasiūlymų. Rodydami prekes, žiniasklaidos paslaugų teikėjai gali gauti gerokai daugiau pajamų. Reguliavimo sistema turi būti priderinta prie šių naujų aplinkybių, konkrečiai, transliavimo paslaugoms taikomose taisyklėse reikia suteikti daugiau lankstumo. Todėl pasiūlyme leidžiama (tam tikromis aplinkybėmis) rodyti prekes ir leidžiama lanksčiau taikyti kiekybines taisykles. Tačiau kartu pasiūlyme atsižvelgiama į surinktus faktus²⁴ apie galimą prekių rodymo poveikį vaikams, todėl jų galimybė pamatyti tokį turinį toliau ribojama.

Daug sutaupyti paslaugų teikėjai veikiausiai negalės. Reklamos programavimas yra pagrindinis transliavimo programų elementas, ir AŽPD nustatytos kiekybinės taisyklės yra tik menka dalis daugybės parametų, į kuriuos reikia atsižvelgti TV programos sudarymo strategijose siekiant padidinti auditoriją ir pajamas. Su transliavimo programų kūrimu susijusios išlaidos, įskaitant IT išlaidas, yra šiai veiklai būdingos, t. y. jos susidarytų net ir be AŽPD.

Nacionalinėms reguliavimo institucijoms papildomų administracinių išlaidų nesusidarys. Šiuo metu reguliavimo institucijų stebėjimo ir vykdymo užtikrinimo veikla, susijusi su 20 proc. reklamos per valandą limitu televizijos transliacijose, atsieina iki 1 mln. EUR²⁵. Išlaidos, susijusios su prekių rodymo ir rėmimo taisyklėmis, ES lygmeniu kasmet siekia atitinkamai 2,2 mln. ir 2,1 mln. EUR²⁶. Kadangi didelė šių išlaidų dalis susidaro dėl to, kad taikomi kriterijai subjektyvūs, pavyzdžiui, prekės rodomos nederamai jas išskiriant, reguliavimo institucijos tikrai sumažins esamas išlaidas. Tačiau nustatyti, kiek tiksliau būtų sutaupyta, neįmanoma.

²⁴ Tyrimas apie rinkodaros poveikį vaikų elgesiui per socialinius tinklus, internetinius žaidimus ir mobiliąsias programas, Europos Komisija: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm

²⁵ Tyrimas, kuriuo siekiama apibrėžti pagal AŽPD taikomų reklamos taisyklių stebėjimo tvarką, buvo atliktas remiantis esama vidutine ES įsisteigusio vieno linijinių paslaugų teikėjo stebėjimo verte (pakoregavus pagal perkamosios galios paritetą), kuri išvesta iš reguliavimo išlaidų imties 7 valstybėse narėse, kurios gali būti laikomos skirtingai vykdomų reguliavimo įsipareigojimų stebėti, kaip vykdomos kiekybinės taisyklės, ir užtikrinti jų vykdymą reprezentatyviaja imtimi. Toliau daroma prielaida, kad reguliavimo institucijos nukreipia reguliavimo priemones į linijines paslaugas, kuriomis naudojasi daugiau nei 0,5 proc. auditorijos.

²⁶ Tyrimas, kuriuo siekiama apibrėžti pagal AŽPD taikomų reklamos taisyklių stebėjimo tvarką.

Mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ) ir mikroįmonėms pasiūlyme nustatytos galimos Europos darbų populiarinimo nuostatų išimtys. Iš tikrųjų, valstybėms narėms būtų leista nustatyti išimtis teminėms ar mažą auditoriją pritraukiančioms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms.

Pasiūlyme nenumatyta jokių su vartotojų, įskaitant nepilnamečius, apsauga susijusių išimčių MVĮ ir mikroįmonėms, nes tai reikštų kompromisą, susijusį su labai svarbiomis vertybėmis.

- **Pagrindinės teisės**

Pasiūlyme taip pat laikomasi pagrindinių teisių ir principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, visų pirma teisės į privatą ir šeimos gyvenimą, teisės į asmens duomenų apsaugą (7 ir 8 straipsniai), saviraiškos ir informacijos laisvės (11 straipsnis), laisvės užsiimti verslu (16 straipsnis), diskriminacijos draudimo (21 straipsnis), vaiko teisių (24 straipsnis) ir teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą (47 straipsnis).

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas ES biudžetui poveikio neturi.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Komisija toliau stebės įgyvendinimą:

- praėjus dvejimėms metams po direktyvos priėmimo ir vėliau kas trejus metus parengdama visos direktyvos taikymo ataskaitas;
- kas dvejus metus skelbdama su Europos kūrinių populiarinimu susijusių TV transliavimo ir užsakomųjų paslaugų nuostatų taikymo ataskaitas;
- stebėdama nuostatų dėl vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformų įgyvendinimą, remdamasi po perkėlimo atliktu nepriklausomu tyrimu;
- stebėdama su nepilnamečių apsauga susijusių turinio teikiamųjų terminų nuostatos įgyvendinimą.

- **Aiškinamieji dokumentai (direktyvoms)**

Nėra.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Žiniasklaidos paslaugų teikėjams kilmės šalies principo taikymas toliau taikomas ir sugriežtinamas supaprastinant taisykles, pagal kurias nustatoma jurisdikcijos šalis ir patobulinami išimtiniais atvejais taikomi leidimo nukrypti mechanizmai.

Pagrindiniu iš dalies pakeistos direktyvos principu ir toliau bus minimalus suderinimas. Tačiau stiprinant žiniasklaidos paslaugų reguliavimo institucijų nepriklausomumą siekiama

didesnio suderinimo. Tai svarbi naujovė, nes žiniasklaidos paslaugų reguliavimo institucijoms tenka labai svarbus vaidmuo formuojant ir išsaugant vidaus rinką. Be to, tai labai svarbu siekiant užtikrinti žiniasklaidos pliuralizmą. Pasiūlymu padidinamas Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupės vaidmuo: grupei pavedama daugiau Komisijos konsultavimo ir paramos Komisijai užduočių siekiant, kad direktyva būtų nuosekliai įgyvendinta visose valstybėse narėse. Todėl, įsigaliojus direktyvai, bus panaikintas 2014 m. vasario 3 d. Komisijos sprendimas dėl Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupės įsteigimo.

Galiojančios direktyvos 7 straipsnis panaikinamas, nes siūlomame Europos prieinamumo akte žiniasklaidos paslaugų teikėjams jau nustatyti bendri prieinamumo reikalavimai.

Persvarstytoje direktyvoje numatyta suderinti nepilnamečių apsaugos standartus, taikytinus teikiant TV transliavimo ir užsakomąsias paslaugas. 12 straipsnyje reikalaujama, kad programos, kurios galėtų rimtai pakenkti fiziniam, protiniam ar moraliniam nepilnamečių vystymuisi, būtų teikiamos tik tokiu būdu, kuris užtikrintų, jog nepilnamečiai jų paprastai negalėtų klausytis ar žiūrėti. Tai nepriklauso nuo to, ar tokias programas transliuoja TV transliuotojai ar teikia užsakomųjų žiniasklaidos paslaugų teikėjai. Atsižvelgiant į šį derinimą, galiojančios direktyvos 27 straipsnis, taikomas tik TV transliavimo paslaugoms, yra išbraukiamas.

Persvarstytoje direktyvoje vienodinamos Europos kūrinių populiarinimo sąlygos: teikiant užsakomąsias paslaugas privaloma, kad bent 20 proc. katalogų sudarytų Europos kūriniai, ir būtina užtikrinti tinkamą tokių darbų pastebimumą (13 straipsnis). 13 straipsnyje valstybėms narėms taip pat bus leidžiama reikalauti finansinių įnašų (tiesioginių investicijų arba rinkliavų, pervedamų į nacionalinius filmų fondus) už jų jurisdikcijoje teikiamas užsakomąsias paslaugas ir tam tikromis sąlygomis – iš tų paslaugų teikėjų, kurie orientuojasi į jų nacionalines auditorijas, nors yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje. Siekiant užtikrinti, kad Europos kūrinių populiarinimo prievolė nestabdytų rinkos plėtros, ir sudaryti sąlygas naujiems dalyviams įžengti į rinką, tokie reikalavimai neturėtų būti taikomi įmonėms, kurių užimama rinkos dalis nedidelė. Tai visų pirma taikytina įmonėms, kurių apyvarta maža.

Šiuo pasiūlymu pasiekama pusiausvyra tarp konkurencingumo ir vartotojų apsaugos, nes, viena vertus, teikiant visas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas leidžiama daugiau lankstumo rodyti prekes ir vykdyti rėmimą ir suteikiama daugiau lankstumo vykdant TV transliavimą. Valandinis reklamos limitas keičiamas 20 proc. dienos limitu laikotarpiu nuo 7.00 iki 23.00 (23 straipsnis). Televizijos filmai, kinematografijos kūriniai ir naujienos galėtų būti nutraukiami dažniau (20 straipsnis), ir būtų leidžiami atskiri intarpai (19 straipsnis). Kita vertus, būsimoje direktyvoje bus sugriežtintos nepilnamečių apsaugos nuo netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų apie riebalingą, daug druskos ir (arba) natrio ir cukrų turintį maistą ir alkoholinius gėrimus nuostatos, prireikus skatinant parengti ES lygmens elgesio kodeksus (9 straipsnio 2 ir 4 dalis).

Kita naujovė yra taikymo srities išplėtimas, kad direktyva tam tikrais aspektais aprėptų vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugų teikėjus, kurie įvairiais būdais organizuoja laikomą turinį, tačiau jo atžvilgiu neturi redakcinės atsakomybės.

Iš dalies pakeistoje direktyvoje būtų nustatyta valstybių narių prievolė užtikrinti, kad jų kompetencijos srityje vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjai įdiegtų tinkamas priemones, kuriomis (jei įmanoma, bendro reguliavimo tvarka): i) nepilnamečiai būtų saugomi nuo žalingo turinio ir ii) visi piliečiai būtų saugomi nuo smurto ar

neapykantos kurstymo. Pasiūlymu nustatoma, koks gali būti tų priemonių turinys, nelygu poreikis konkrečiu atveju. Sistema netrukdytų informacijos pateikimo internete (prieglobos) paslaugų teikėjų atleisti nuo atsakomybės, kaip reikalaujama EKD 14 straipsnyje, nes ta nuostata taikoma konkrečiam atvejui: šios prievolės susijusios su paslaugų teikėjo atsakomybe organizavimo srityje, bet ne su atsakomybe už kokią nors platformose laikomą neteisėtą informaciją.

Valstybės narės lieka susaistytos EKD taisyklėmis. Todėl joms nebūtų leista nustatyti paslaugų teikėjams jokių bendrų prievolių stebėti turinį ar aktyviai domėtis faktais, tačiau liktų teisė konkrečiais atvejais nustatyti stebėjimo reikalavimus (EKD 15 straipsnis).

Valstybėms narėms nebūtų leista reikalauti, kad jų jurisdikcijoje veikiantys vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjai taikytų griežtesnes priemones, nei tos, kurios nustatytos iš dalies pakeistoje direktyvoje. Šis reikalavimas nedaro poveikio priemonėms, kurias valstybės narės gali taikyti pagal Direktyvą 2000/31/EB platformose laikomo neteisėto turinio atžvilgiu.

Be to, šis reikalavimas taip pat nedaro poveikio Direktyvos 2011/93/ES 25 straipsniui, kuriuo valstybės narės įpareigojamos imtis priemonių prieš svetaines, kuriose yra vaikų pornografijos arba per kurias ji platinama. Visų pirma, jame nustatyta, kad valstybės narės gali imtis priemonių, kad jų teritorijoje būtų blokuojama interneto naudotojų prieiga prie tinklaviečių, kuriose yra vaikų pornografijos arba per kurias ji platinama, suteikdamos saugiklius, kuriais būtų užtikrintas tokių priemonių skaidrumas, reikalingumas bei proporcingumas ir galimybė kreiptis į teismą.

Iš kitos valstybės narės teikiamoms informacinės visuomenės paslaugoms EKD nustatytas kilmės šalies principas, kuriam taikoma keletas galimų išimčių (3 straipsnis). Ši sistema toliau galios vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjams. Pasiūlymu siekiama užtikrinti, kad tos pačios taisyklės galiotų ir tokiems paslaugų teikėjams, kurie nėra įsisteigę valstybėje narėje, tačiau joje įsisteigusi jų patronuojančioji įmonė, patronuojamoji įmonė ar kitas tos pačios grupės subjektas.

Komisija, ERGA remiama, turėtų prisidėti prie elgesio kodeksų koordinavimo ES lygmeniu. Be to, nacionaliniu lygmeniu reikėtų numatyti skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo mechanizmą.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria, atsižvelgiant į kintančias rinkos realijas, iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį ir 62 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) paskutinis esminis Tarybos direktyvos 89/552/EEB²⁷, vėliau kodifikuotos Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES²⁸, pakeitimas padarytas 2007 m. priimta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/65/EB²⁹. Nuo to laiko audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų rinka smarkiai ir sparčiai keitėsi. Techninė plėtra sudaro sąlygas teikti naujų tipų paslaugas, o naudotojams – įgyti naujų tipų patirčių. Žiūrėjimo įpročiai, ypač jaunesnės kartos, gerokai pasikeitė. Nors pagrindinis TV ekranas lieka svarbiu audiovizualinės patirties teikimo įrenginiu, daugelis žiūrovų, norėdami susipažinti su audiovizualiniu turiniu, vis dažniau naudojami kitais – nešiojamaisiais – įrenginiais. Didžioji dalis vidutinio dienos žiūrėjimo laiko iki šiol skiriama tradiciniam TV turiniui. Tačiau naujų tipų turinys, toks kaip trumpi vaizdo siužetai ar vartotojų sukurtas turinys, tampa vis svarbesnis, ir nauji rinkos dalyviai,

²⁷ 1989 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 298, 1989 10 17, p. 23).

²⁸ 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 95, 2010 4 15, p. 1).

²⁹ 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/65/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (OL L 332, 2007 12 18, p. 27).

įskaitant užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjus ir vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformas, dabar yra gerai įsitvirtinę;

- (2) 2015 m. gegužės 6 d. Komisija priėmė komunikatą „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija“³⁰, kuriame paskelbė apie Direktyvos 2010/13/ES persvarstymą;
- (3) Direktyvą 2010/13/ES reikėtų toliau taikyti tik toms paslaugoms, kurių pagrindinė paskirtis yra teikti programas informavimo, pramogų ar švietimo tikslais. Laikytina, kad pagrindinės paskirties reikalavimas yra įvykdytas, jei paslaugoje esama nuo paslaugų teikėjo pagrindinės veiklos atsiejamo audiovizualinio turinio ir formos, tokio kaip atskiros internetinių laikraščių dalys su audiovizualinėmis programomis arba vartotojų sukurta vaizdo medžiaga, kai šios dalys gali būti laikomos atsiejamomis nuo jų pagrindinės veiklos. Socialinių tinklų paslaugos nėra įtraukiamos, nebent jomis teikiama paslauga, kurią aprėpia vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos apibrėžtis. Dėl audiovizualinių paslaugų pasiūlos ir pagrindinės veiklos sąsajų paslauga turėtų būti laikoma tik neatsiejamu pagrindinės veiklos papildu. Kanalai ar bet kokios kitos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, kurių atžvilgiu paslaugų teikėjas turi redakcinę atsakomybę, iš esmės gali būti automatiškai laikomi audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, net jeigu jos yra siūlomos per vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformą, kuriai įprasta netaikyti redakcinės atsakomybės. Tokiais atvejais direktyvos nuostatų turės laikytis paslaugų teikėjai, kurie turi redakcinę atsakomybę;
- (4) siekiant užtikrinti efektyvų direktyvos įgyvendinimą, valstybėms narėms nepaprastai svarbu turėti naujausius jų jurisdikcijoje veikiančių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų ir vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjų sąrašus ir reguliariai dalytis šiais sąrašais su savo kompetentingomis nepriklausomomis reguliavimo institucijomis ir Komisija. Šiuose sąrašuose turėtų būti informacija apie kriterijus, kurias pagrįsta jurisdikcija;
- (5) nustatant jurisdikciją reikia įvertinti faktines aplinkybes pagal Direktyvoje 2010/13/ES išdėstytus kriterijus. Įvertinus tokias faktines aplinkybes, gali būti gauti prieštaringi rezultatai. Taikant Direktyvos 2010/13/ES 3 ir 4 straipsnyje nustatytas bendradarbiavimo procedūras, Komisijai svarbu galėti pagrįsti savo išvadas patikimais faktais. Todėl Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupė (ERGA) turėtų būti įgaliota Komisijos prašymu reikšti nuomones dėl jurisdikcijos;
- (6) laisvės teikti ir gauti paslaugas apribojimo procedūros ir sąlygos linijinėms ir nelinijinėms paslaugoms turėtų būti tokios pačios;
- (7) komunikate „Geresnis reglamentavimas – geresni rezultatai. ES darbotvarkė“³¹ Komisija pabrėžė, kad svarstydamą politikos sprendimus ji atsižvelgs ir į reglamentavimo, ir į gerai sudarytas ne teisės aktų priemones, parengtas pagal praktikos bendrijos principus ir geresnio saviregulavimo bei bendro reglamentavimo principus³². Patirtis rodo, kad keleto sričių, kuriose pagal direktyvą vykdomas koordinavimas, kodeksai yra parengti gerai, laikantis geresnio saviregulavimo ir bendro reglamentavimo principų. Esama teisinė atrama laikyta svarbiu sėkmės veiksmu skatinant laikytis saviregulavimo ar bendro reguliavimo kodekso. Ne mažiau

³⁰ COM(2015) 192 *final*.

³¹ COM(2015) 215 *final*.

³² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/communities/better-self-and-co-regulation>

svarbu tai, kad kodeksuose nustatomi konkretūs tiksliniai rodikliai ir uždaviniai, sudarantys sąlygas reguliariai, skaidriai ir nepriklausomai stebėti ir vertinti, kaip sprendžiami kodeksuose iškelti uždaviniai. Efektyvia schemas vykdymo užtikrinimo priemone paprastai laikomos laipsniškos sankcijos, turinčios proporcingumo elementą. Šių principų turėtų būti laikomasi direktyva koordinuojamų sričių savireguliacinio ir bendro reguliacinio kodeksuose;

- (8) siekiant užtikrinti derėjimą ir suteikti tikrumo įmonėms ir valstybių narių institucijoms, „neapykantos kurstymo“ sąvoka turėtų, kiek tinkama, būti suderinta su apibrėžtimi, pateikta 2008 m. lapkričio 28 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2008/913/TVR dėl kovos su tam tikromis rasizmo ir ksenofobijos formomis bei apraiškomis baudžiamosios teisės priemonėmis, kuriame neapykantą kurstanti kalba apibrėžiama kaip „viešas smurto ar neapykantos kurstymas“. Be to, reikėtų suderinti nuostatas dėl argumentų, kuriais grindžiamas smurto ar neapykantos kurstymas;
- (9) siekiant suteikti galią žiūrovams ir nepilnamečiams, kad jie galėtų priimti informaciją pagrįstus sprendimus apie žiūrėtiną turinį, būtina, kad audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai pateiktų pakankamai informacijos apie turinį, kuris galėtų rimtai pakenkti fiziniam, protiniam ar moraliniam nepilnamečių vystymuisi. Tai būtų galima padaryti naudojant turinio teikiamųjų terminų, rodančių turinio pobūdį, sistemą. Turinio teikiamieji terminai galėtų būti pateikti rašytinėmis, grafinėmis ar akustinėmis priemonėmis;
- (10) nacionaliniu ir tarptautiniu lygmeniu esama tam tikrų plačiai pripažintų mitybos gairių, tokių kaip Pasaulio sveikatos organizacijos Europos regioninio biuro mitybinės sudėties modelis, skirtų maisto produktams skirstyti pagal jų mitybinę sudėtį per televiziją transliuojamos maisto reklamos vaikams kontekste. Valstybės narės reikėtų paraginti užtikrinti, kad savireguliacinio ir bendro reguliacinio elgesio kodeksai būtų naudojami siekiant veiksmingai sumažinti vaikų ir nepilnamečių galimybę pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie maistą ir gėrimus, kuriuose daug druskos, cukrų ar riebalų arba kurie kitaip neatitinka tų nacionalinių ar tarptautinių gairių;
- (11) panašiai valstybės narės reikėtų paraginti užtikrinti savireguliacinio ir bendro reguliacinio elgesio kodeksų naudojimą siekiant veiksmingai apriboti vaikų ir nepilnamečių galimybę pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie alkoholinius gėrimus. Tam tikros savireguliacinio ir bendro reguliacinio elgesio sistemos galioja Sąjungos ir nacionaliniu lygmeniu siekiant, kad alkoholinių gėrimų rinkodara būtų atsakinga, be kita ko, komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose. Šios sistemos turėtų būti toliau skatinamos, ypač tos, kuriomis siekiama užtikrinti, kad komercinius audiovizualinius pranešimus apie alkoholinius gėrimus lydetų raginimas juos vartoti atsakingai;
- (12) siekiant pašalinti laisvo tarpvalstybinių paslaugų judėjimo Sąjungoje kliūtis, būtina užtikrinti savireguliacinio ir bendro reguliacinio priemonių, ypač tų, kuriomis siekiama saugoti vartotojus ar visuomenės sveikatą, efektyvumą. Sąjungos lygmens elgesio kodeksai, kai gerai užtikrinamas jų vykdymas ir stebėjimas, galėtų būti geromis nuoseklesnį ir efektyvesnį modelį įtvirtinančiomis priemonėmis;
- (13) TV transliavimo rinka pakito, todėl reikia daugiau lankstumo komercinių audiovizualinių pranešimų atžvilgiu, visų pirma taikant kiekybines taisykles linijinėms

audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms, prekių rodymui ir rėmimui. Sukūrus naujas paslaugas, įskaitant tas, kuriose nėra reklamos, žiūrovai turi daugiau pasirinkimo, nes jie gali lengvai persiorientuoti prie alternatyvių pasiūlymų;

- (14) rėmimas yra svarbi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų arba programų finansavimo priemonė, kurią taikant reklamuojama juridinio ar fizinio asmens asmenvardis, prekės ženklas, įvaizdis, veikla ar prekės. Kad reklamuotojai ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai rėmimą galėtų taikyti kaip reklamos technologiją ir iš to gauti naudos, rėmimo skelbimuose gali būti reklaminių nuorodų į rėmėjo prekes ir paslaugas, tačiau be tiesioginių paskatų pirkti prekes ir paslaugas. Rėmimo skelbimuose ir toliau reikėtų aiškiai informuoti žiūrovus apie veikiantį rėmimo susitarimą. Remiamų programų turinys neturėtų būti paveiktas taip, kad nukentėtų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjo redakcinė nepriklausomybė;
- (15) liberalizavus prekių rodymo taisykles, šios formos audiovizualiniai komerciniai pranešimai netapo populiarūs, kaip buvo tikėtasi. Visų pirma, audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai neturėjo teisinio tikrumo, nes prekių rodymas, išskyrus kelias išimtis, apskritai buvo draudžiamas. Todėl turėtų būti leidžiama rodyti prekes teikiant visas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, išskyrus išimtinius atvejus;
- (16) rodyti prekes neturėtų būti leidžiama per žinių ir naujienų programas, vartotojų reikalų programas, religines programas ir programas, kurių auditorijoje daug vaikų. Konkrečiai, faktai rodo, kad prekių rodymas ir įterptinės reklamos gali paveikti vaikų elgesį, nes vaikai dažnai nepajėgia atpažinti komercinio turinio. Todėl reikia toliau drausti rodyti prekes programose, kurių auditorijoje daug vaikų. Vartotojų reikalų programos yra programos, kuriose žiūrovams duodama patarimų, įskaitant atsiliepimus apie prekių pirkimą ir paslaugas. Leidus rodyti prekes per tokias programas, žiūrovams, kurie tokiose programose gali tikėtis tikrų ir sąžiningų atsiliepimų apie produktus ar paslaugas, išsitrintų skirtumas tarp reklamos ir redakcinio turinio;
- (17) taisyklė, pagal kurią prekės negalima rodyti pernelyg išskiriant, pasirodė sunkiai pritaikoma praktiškai. Ji riboja prekių rodymą, nes rodant prekę vertė gali būti sukurta tik ją padarius gerokai matomesnę. Todėl reikalavimais programoms, kuriose rodomi produktai, turėtų būti siekiama aiškiai informuoti žiūrovus apie prekių rodymą ir užtikrinti, kad nenukentėtų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjo redakcinė nepriklausomybė;
- (18) gausėjant naujų paslaugų skaičiui, vartotojams padaugėjo galimybių rinktis, todėl transliuotojai gali lanksčiau įterpti reklamos ir teleparduotuvės intarpus, kai tai pernelyg nekenkia programos vientisumui. Tačiau siekiant apsaugoti Europos televizijos savitumą, reikėtų toliau riboti pertraukimų skaičių kinematografijos kūriniuose ir televizijos filmuose, taip pat tam tikrų kategorijų programose, kurioms vis dar reikia ypatingos apsaugos;
- (19) nors šioje direktyvoje nedidinama bendra leistina reklamos trukmė laikotarpiu nuo 7.00 iki 23.00, transliuotojams svarbu turėti daugiau lankstumo ir galėti nuspręsti, kada įterpti skelbimą, kad reklamuotojų paklausa ir žiūrovų srautas būtų didžiausi. Todėl tikslinga panaikinti valandinę ribą ir įvesti 20 proc. dienos reklamavimo limitą laikotarpiu nuo 7.00 iki 23.00;

- (20) daug transliuotojų priklauso didesnėms žiniasklaidos grupėms ir įterpia skelbimus ne tik į savo programas ir su jais tiesiogiai susijusius papildomus produktus, bet ir į kitų tai pačiai žiniasklaidos grupei priklausančių subjektų programas. Skelbimų, kuriuos transliuotojai įterpia transliuodami kitas tai pačiai žiniasklaidos grupei priklausančių subjektų programas, transliavimo laikas neturėtų būti įskaičiuotas į didžiausią reklamai ir teleparduotuvei leistiną dienos transliavimo laiko kiekį;
- (21) užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai turėtų skatinti Europos kūrinių gamybą ir platinimą užtikrindami, kad jų kataloguose būtų minimali Europos kūrinių dalis ir šie būtų pakankamai pastebimi;
- (22) siekiant užtikrinti tinkamą investicijų į Europos kūrinius lygį, valstybėms narėms reikėtų suteikti galimybę nustatyti finansines prievoles jų teritorijoje įsisteigusiems užsakomųjų paslaugų teikėjams. Galimos šių prievolių formos – tiesioginiai įnašai į gamybą ir teisių į Europos kūrinius įsigijimą. Valstybės narės taip pat galėtų nustatyti rinkliavas, mokėtinas į fondą pagal pajamas, gautas už užsakomasias paslaugas, kurios suteiktos jų teritorijoje ir į ją orientuotos. Šioje direktyvoje paaiškinama, kad, kadangi finansinės prievolės ir skirtinga valstybių narių kultūros politika yra tiesiogiai susijusios, valstybėms narėms taip pat leidžiama nustatyti tokias finansines prievoles kitoje valstybėje narėje įsisteigusiems užsakomųjų paslaugų teikėjams, kurių veikla orientuota į jos teritoriją. Tokiu atveju finansinės prievolės turi būti susietos tik su pajamomis, gautomis naudojantis auditorija toje valstybėje narėje;
- (23) valstybė narė, vertindama, ar kitoje valstybėje narėje įsisteigusi užsakomasias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas teikianti įmonė orientuojasi į auditorijas jos teritorijoje, atsižvelgia į tokius rodiklius kaip reklama ar kitokios į konkrečiai jos teritorijoje esančius vartotojus nukreiptos pardavimo skatinimo priemonės, pagrindinė paslaugos kalba ir ar esama turinio arba komercinių pranešimų, skirtų konkrečiai priimančiosios valstybės narės žiūrovams;
- (24) kai valstybės narės nustato finansinius įnašus užsakomųjų paslaugų teikėjams, tokiais įnašais turi būti siekiama tinkamo Europos kūrinių populiarinimo vengiant dvigubo paslaugų teikėjų apmokestinimo rizikos. Todėl, kai valstybė narė, kurioje įsisteigęs paslaugų teikėjas, nustato finansinį įnašą, ji atsižvelgia į visus finansinius įnašus, kuriuos yra nustačiusios valstybės narės, į kurias orientuota jo veikla;
- (25) siekiant užtikrinti, kad Europos kūrinių populiarinimo prievolė nestabdytų rinkos plėtros, ir sudaryti sąlygas naujiems dalyviams įžengti į rinką, tokie reikalavimai neturėtų būti taikomi įmonėms, kurie užima nedidelę rinkos dalį. Tai visų pirma pasakytina apie įmones, kurių apyvarta maža ir auditorijos nedidelės, ir mažąsias įmones bei mikroįmones, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB³³. Šiais atvejais nustatyti tokius reikalavimus gali būti netikslinga dėl audiovizualinės žiniasklaidos užsakomųjų paslaugų pobūdžio ar temos – jie būtų neįgyvendinami arba nepagrįsti;
- (26) kilo naujų iššūkių, kurie susiję visų pirma su vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformomis, kurių naudotojai, ypač nepilnamečiai, vis dažniau žiūri audiovizualinį turinį. Todėl vis didesnę nerimą kelia vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformose laikomas žalingas turinys ar neapykantą kurstančios kalbos. Siekiant apsaugoti

³³ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl mikroįmonių, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžčių (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

nepilnamečius nuo žalingo turinio, o visus piliečius – nuo turinio, kuriame kurstomas smurtas ir neapykanta, būtina šioje srityje nustatyti proporcingas taisykles;

- (27) komerciniai pranešimai vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformose jau reglamentuojami Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB, kurioje draudžiama nesąžininga įmonių komercinė veikla vartotojų atžvilgiu, įskaitant klaidinančią ir agresyvią veiklą, pasitaikančią teikiant informacinės visuomenės paslaugas. Galiojančiais komercinių pranešimų apie tabaką ir su juo susijusius produktus vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformose draudimais, nustatytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/33/EB, ir pranešimų apie elektronines cigaretes ir pildomąsias talpyklas draudimais, nustatytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/40/ES, užtikrinama pakankama vartotojų apsauga. Taigi šioje direktyvoje nustatytos priemonės papildo priemonės, nustatytas direktyvose 2005/29/EB, 2003/33/EB ir 2014/40/ES;
- (28) didelei daliai vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformose laikomo turinio negalioja vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjo redakcinė atsakomybė. Tačiau tie paslaugų teikėjai paprastai nustato, kaip organizuojamas turinys, konkrečiai, programos arba vartotojų sukurta vaizdo medžiaga, be kita ko, taikydami automatines priemones arba algoritmus. Todėl tie paslaugų teikėjai turėtų būti įpareigoti imtis tinkamų priemonių, kad nepilnamečiai būtų apsaugoti nuo turinio, kuris galėtų rimtai pakenkti jų fiziniam, protiniam ar moraliniam vystymuisi, o visi piliečiai – nuo smurto ar neapykantos kurstymo prieš asmenų grupę, apibrėžiamą naudojant nuorodą į lytį, rasę, odos spalvą, religiją, kilmę, tautinę ar etninę kilmę, ar tokios grupės narij;
- (29) atsižvelgiant į tai, kiek paslaugų teikėjas susijęs su vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformose laikomu turiniu, tos tinkamos priemonės turėtų būti susijusios su turinio organizavimu, o ne su pačiu turiniu. Šiuo tikslu šioje direktyvoje nustatytos priemonės turėtų būti taikomos nepažeidžiant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB³⁴ 14 straipsnio, kuriame nustatyta, kad tam tikrų informacinės visuomenės paslaugų teikėjai, saugantys neteisėtą informaciją, atleidžiami nuo atsakomybės. Kai teikiamos paslaugos, kurioms taikomas Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnis, šis reikalavimas taip pat turėtų būti taikomas nepažeidžiant tos direktyvos 15 straipsnio, kuriame draudžiama tuos paslaugų teikėjus bendrai įpareigoti stebėti tokią informaciją ir aktyviai domėtis faktais arba aplinkybėmis, rodančiomis neteisėtą veiklą, tačiau neatleidžiant nuo stebėjimo prievolės specifiniais atvejais ir, visų pirma, nenusižengiant pagal nacionalinės teisės aktus priimtiems nacionalinių valdžios institucijų nurodymams;
- (30) įgyvendinant tinkamas priemones, kurios turi būti priimtose pagal šią direktyvą, tikslinga kuo labiau įtraukti vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjus. Todėl tikslinga skatinti bendrą reguliavimą.

Siekiant visoje Sąjungoje užtikrinti aiškų ir nuoseklų požiūrį šiuo klausimu, valstybėms narėms neturėtų būti leista reikalauti vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjų imtis nepilnamečių apsaugos nuo žalingo turinio ir visų piliečių apsaugos nuo turinio, kuriame kurstomas smurtas ar neapykanta, priemonių,

³⁴ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

kurios būtų griežtesnės už numatytąsias šioje direktyvoje. Tačiau, kai tas turinys yra neteisėtas, valstybėms narėms turėtų likti galimybė imtis tokių griežtesnių priemonių laikantis Direktyvos 2000/31/EB 14 ir 15 straipsnio, ir imtis priemonių tinklaviečių, kuriose yra vaikų pornografijos arba per kurias ji platinama, turinio atžvilgiu, kaip reikalaujama ir leidžiama pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/93/ES³⁵ 25 straipsnį. Be to, vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjams turėtų ir toliau būti leidžiama savanoriškai imtis griežtesnių priemonių;

- (31) pagal šią direktyvą imantis tinkamų priemonių, kuriomis nepilnamečiai būtų apsaugoti nuo žalingo turinio, o visi piliečiai – nuo turinio, kuriame kurstomas smurtas ar neapykanta, reikėtų rūpestingai išlaikyti pusiausvyrą tarp galiojančių pagrindinių teisių, nustatytų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Tai ypač pasakytina, kai tinka, apie teisę į privatų ir šeimos gyvenimą ir teisę į asmens duomenų apsaugą, saviraiškos ir informacijos laisvę, laisvę užsiimti verslu, diskriminacijos draudimą ir vaiko teises;
- (32) vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjai, kuriems taikoma ši direktyva, teikia informacinės visuomenės paslaugas, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/31/EB 2 straipsnio a punkte. Todėl, kai tie paslaugų teikėjai įsisteigę valstybėje narėje, jiems taikomos tos direktyvos 3 straipsnyje nustatytos vidaus rinkos taisyklės. Tikslinga užtikrinti, kad tos pačios taisyklės būtų taikomos vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjams, kurie įsisteigę ne valstybėje narėje, siekiant išsaugoti nepilnamečių ir piliečių apsaugos priemonių, nustatytų šia direktyva, efektyvumą ir kiek įmanoma užtikrinti vienodas sąlygas, kai valstybėje narėje yra įsisteigusi tų paslaugos teikėjų patronuojančioji įmonė arba patronuojamoji įmonė arba kai tie paslaugų teikėjai priklauso grupei, ir kitas tos grupės subjektas yra įsisteigęs valstybėje narėje. Todėl reikėtų susitarti, kaip nustatyti, kuri valstybė narė turėtų būti laikoma tų paslaugų teikėjų įsisteigimo vieta. Taikant šioje direktyvoje ir Direktyvoje 2000/31/ES nustatytas su įsisteigimu susijusias taisykles, Komisijai turėtų būti pranešta apie kiekvienos valstybės narės jurisdikcijai priklausančius paslaugų teikėjus;
- (33) valstybių narių reguliavimo institucijos gali pasiekti reikiamo laipsnio struktūrinį nepriklausomumą tik jeigu jos įsteigtos kaip atskiri teisiniai subjektai. Todėl, siekdamas užtikrinti nacionalinių reguliavimo institucijų sprendimų nešališkumą, valstybės narės turėtų užtikrinti jų nepriklausomumą nuo vyriausybės, viešųjų institucijų ir pramonės. Šis nepriklausomumo reikalavimas neturėtų iš valstybių narių atimti galimybės įsteigti skirtingus sektorius kontroliuojančias reguliavimo įstaigas. Nacionalinėms reguliavimo institucijoms turėtų būti suteikti vykdymo užtikrinimo įgaliojimai ir ištekliai, kurių reikia jų užduotims įvykdyti (kvalifikuoti darbuotojai ir finansiniai ištekliai). Pagal šią direktyvą įsteigtos nacionalinių reguliavimo institucijų veikla turėtų neleisti nukrypti nuo žiniasklaidos pliuralizmo, kultūrų įvairovės, vartotojų apsaugos, vidaus rinkos ir sąžiningos konkurencijos skatinimo tikslų;
- (34) kiekvienam subjektui, dėl kurio nacionalinė reguliavimo institucija priėmė sprendimą, turėtų būti suteikta teisė pateikti apeliaciją nuo šalių nepriklausančiai įstaigai. Tokia

³⁵ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2004/68/TVR (OL L 335, 2011 12 17, p. 1).

įstaiga gali būti teismas. Apeliacijos procedūra neturėtų paveikti kompetencijų paskirstymo nacionalinėse teismų sistemose;

- (35) siekdama užtikrinti nuoseklų Sąjungos audiovizualinių paslaugų reguliavimo sistemos taikymą visose valstybėse narėse, Komisija 2014 m. vasario 3 d. sprendimu³⁶ įsteigė Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupę (ERGA). ERGA vaidmuo yra konsultuoti Komisiją ir padėti jai užtikrinti nuoseklų Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimą visose valstybėse narėse ir palengvinti bendradarbiavimą tarp nacionalinių reguliavimo institucijų ir tarp nacionalinių reguliavimo institucijų ir Komisijos;
- (36) ERGA labai prisidėjo prie to, kad reguliavimo praktika būtų nuosekli, ir suteikė Komisijai vertingų konsultacijų įgyvendinimo klausimais. Taigi direktyvoje jos vaidmenį reikėtų oficialiai pripažinti ir sustiprinti. Todėl šia direktyva grupę reikėtų įsteigti dar kartą;
- (37) Komisijai reikėtų suteikti teisę konsultuotis su ERGA bet kuriuo su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis ir vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugomis susijusiu klausimu. ERGA turėtų padėti Komisijai: teikti technines rekomendacijas, konsultuoti, padėti keistis geriausia praktika. Visų pirma Komisija turėtų konsultuotis su ERGA dėl Direktyvos 2010/13/ES taikymo siekdama, kad visoje bendrojoje skaitmeninėje rinkoje ji būtų įgyvendinama panašiau ir sklandžiau. Komisijai paprašius, ERGA turėtų pateikti nuomones, be kita ko, dėl jurisdikcijos ir Sąjungos elgesio kodeksų nepilnamečių apsaugos, kovos su neapykantą kurstančiomis kalbomis, komercinių audiovizualinių pranešimų apie riebalingą, daug druskos ir (arba) natrio ir cukrų turintį maistą srityse;
- (38) direktyva nedaro poveikio valstybių narių galimybei nustatyti visuotinės svarbos turinio, sukurto laikantis apibrėžtų visuotinės svarbos tikslų, tokių kaip žiniasklaidos pliuralizmas, žodžio laisvė ir kultūrų įvairovė, surandamumo ir prieinamumo užtikrinimo prievolės. Tokios prievolės turėtų būti nustatytos tik kai jos būtinos siekiant visuotinės svarbos tikslų, kuriuos valstybės narės aiškiai apibrėžė laikydamosi Sąjungos teisės aktų. Todėl valstybės turėtų visų pirma išnagrinėti, ar reikia imtis reguliavimo priemonių, kuriomis keičiama pagal rinkos jėgas susiklosčiusi padėtis. Nusprendusios nustatyti surandamumo taisykles, valstybės narės įmonėms turėtų nustatyti tik proporcingas prievolės, kurios svarbios dėl teisėtų viešosios politikos aspektų;
- (39) šioje direktyvoje užtikrinamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, ypač tų, kurie pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Šia direktyva visų pirma siekiama visapusiškai užtikrinti teisę į saviraiškos laisvę, laisvę užsiimti verslu bei teisę į teisminę peržiūrą ir skatinti užtikrinti vaiko teises, įtvirtintas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje;
- (40) siekiant išsaugoti pagrindinę laisvę gauti informacijos ir užtikrinti visapusišką ir tinkamą žiūrovų interesų apsaugą Sąjungoje, nepaprastai didelę reikšmę turi teisė galėti žiūrėti ir klausytis politikos žinių programų. Kadangi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reikšmė visuomenei ir demokratijai nesiliauja didėjusi,

³⁶ 2014 m. vasario 3 d. Komisijos sprendimas dėl Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupės įsteigimo, C(2014) 462 *final*.

politikos žinių transliacijos turėtų būti kuo plačiau pasiekiamos tarpvalstybiniu mastu Europos Sąjungoje, nepažeidžiant autorių teisių taisyklių;

- (41) ši direktyva nedaro poveikio privačiosios tarptautinės teisės taisyklėms, ypač taisyklėms, kuriomis reglamentuojama teismų jurisdikcija ir sutartinėms bei nesutartinėms prievolėms taikomai teisei;
- (42) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų³⁷ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie direktyvos perkėlimo priemones pridėti vieną arba daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (43) todėl Direktyva 2010/13/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2010/13/ES iš dalies keičiama taip:

- 1. 1 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punkto i papunktis pakeičiamas taip:

„i) paslauga, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 ir 57 straipsniuose, kai pagrindinis paslaugos arba nuo jos atsiejamos dalies tikslas yra, žiniasklaidos paslaugų teikėjui prisiimant redakcinę atsakomybę, informavimo, pramogų ar švietimo tikslais teikti programas plačiajai visuomenei elektroninių ryšių tinklais, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio a punkte. Tokia audiovizualinės žiniasklaidos paslauga – tai televizijos programų transliavimas, kaip apibrėžta šios dalies e punkte, arba užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, kaip apibrėžta šios dalies g punkte;“;

b) įterpiamas aa punktas:

„aa) vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslauga – tai paslauga, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 ir 57 straipsniuose, kuri atitinka tokius reikalavimus:

i) paslauga – tai didelio kiekio programų ar vartotojų sukurtos vaizdo medžiagos, kurių atžvilgiu vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugų teikėjas neturi redakcinės atsakomybės, saugojimas;

ii) laikomo turinio organizavimą nustato paslaugų teikėjas, be kita ko, automatinėmis priemonėmis arba algoritmais, konkrečiai, užtikrindamas prieglobą ir rodymą, įdiegdamas žymas ir nustatydamas seką;

³⁷ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

iii) pagrindinis paslaugos arba nuo jos atsiejamos dalies tikslas yra teikti plačiai visuomenei programas ir vartotojų sukurtą vaizdo medžiagą informavimo, pramogų ar švietimo tikslais;

iv) paslauga teikiama elektroninių ryšių tinklais, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio a punkte.“;

c) b punktas pakeičiamas taip:

„b) programa – vaizdų, perteikiančių judesį, lydimą arba nelydimą garso, visuma, sudaranti atskirą vienetą žiniasklaidos paslaugų teikėjo nustatytame tvarkaraštyje arba kataloge, įskaitant pilnametražius vaidybinius filmus, trumpus vaizdo įrašus, sporto renginius, situacijų komedijas, dokumentinius filmus, programas vaikams ir originalius dramos kūrinius;“;

d) įterpiamas šis ba punktas:

„ba) vartotojų sukurta vaizdo medžiaga – vaizdų, perteikiančių judesį, lydimą arba nelydimą garso, visuma, sudaranti atskirą vienetą, kurį sukūrė ir (arba) į vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformą įkėlė vienas ar daugiau naudotojų;“

e) įterpiamas šis da papunktis:

„vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjas – fizinis ar juridinis asmuo, kuris teikia vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugą;“;

2. II skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„AUDIOVIZUALINĖS ŽINIASKLAIDOS PASLAUGOMS TAIKOMOS BENDROSIOS NUOSTATOS“;

3. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) kai žiniasklaidos paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė yra vienoje valstybėje narėje, o redakciniai sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų yra priimami kitoje valstybėje narėje, jis yra laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje vykdo veiklą dauguma audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų veikla užsiimančių jo darbuotojų;“;

b) Įterpiamos šios 5a ir 5b dalys:

„5a. Valstybės narės perduoda Komisijai jų jurisdikcijai priklausančių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų sąrašą ir praneša apie 2–5 dalyse nurodytus kriterijus, kuriais remiantis nustatyta jų jurisdikcija. Vėliau jos nedelsdamos informuoja Komisiją apie padarytus sąrašo pakeitimus. Komisija užtikrina, kad kompetentingos nepriklausomos reguliavimo institucijos galėtų gauti šią informaciją.

5b. Kai taikydamos šios direktyvos 3 ir 4 straipsnius atitinkamos valstybės narės nesutaria, kuriai valstybei narei tenka jurisdikcija, jos be nepagrįsto vilkinimo apie tai praneša Komisijai. Komisija gali paprašyti Europos audiovizualinės žiniasklaidos

paslaugų reguliuotojų grupės (ERGA) per 15 darbo dienų po Komisijos prašymo pateikimo pareikšti nuomonę šiuo klausimu. Jei Komisija paprašo ERGA nuomonės, 3 straipsnio 5 dalyje ir 4 straipsnio 5 dalyje nustatytų terminų taikymas sustabdomas, kol ERGA priims savo nuomonę.“;

4. 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų priėmimo laisvę ir savo teritorijoje neriboja jų perdavimo iš kitų valstybių narių dėl priežasčių, kurios patenka į šia direktyva koordinuojamas sritis.

2. Valstybės narės gali laikinai nukrypti nuo 1 dalies, jei paslaugų teikėjo, priklausančio kitos valstybės narės jurisdikcijai, teikiama audiovizualinės žiniasklaidos paslauga:

a) akivaizdžiai, rimtai ir sunkiai pažeidžia 6 ar 12 straipsnį arba juos abu;

b) kenkia arba kelia rimtą ir didelį pavojų visuomenės saugumui, be kita ko, valstybės saugumo ir gynybos užtikrinimui, arba

c) kenkia arba kuri kelia rimtą ir didelį pavojų visuomenės sveikatai.

3. Valstybės narės gali taikyti 2 dalį tik tada, kai tenkinamos tokios sąlygos:

a) per 12 mėnesių iki šios dalies b punkte nurodyto pranešimo žiniasklaidos paslaugų teikėjas, atitinkamos valstybės narės nuomone, bent du kartus nusižengė 2 dalies a, b ar c punktams;

b) atitinkama valstybė narė raštu pranešė žiniasklaidos paslaugų teikėjui, valstybei narei, kurios jurisdikcijai jis priklauso, ir Komisijai apie įtariamus pažeidimus ir apie priemones, kurių ji ketina imtis, jei tokie įtariamai pažeidimai pasikartotų;

c) konsultuojantis su valstybe nare, kurios jurisdikcijai priklauso paslaugų teikėjas, ir Komisija, nepavyko draugiškai susitarti per vieną mėnesį nuo b punkte numatyto pranešimo;

d) žiniasklaidos paslaugų teikėjas bent kartą nuo šios dalies b punkte numatyto pranešimo nusižengė 2 dalies a, b ar c punktams;

e) pranešančioji valstybė narė gerbė atitinkamo žiniasklaidos paslaugų teikėjo teisę į gynybą ir visų pirma suteikė žiniasklaidos paslaugų teikėjui galimybę pareikšti savo nuomonę dėl įtariamų nusižengimų ir priemonių, kurių ketina imtis ta valstybė narė. Ji tinkamai atsižvelgia į tas nuomones ir į jurisdikcijos valstybės narės nuomonę.

3 dalies a ir d punktai taikomi tik linijinėms paslaugoms.

4. Per tris mėnesius po pranešimo apie priemones, kurių ėmėsi valstybė narė, taikydama 2 ir 3 dalis, ir pasikonsultavusi su ERGA, Komisija sprendžia, ar tos priemonės suderinamos su Sąjungos teise. Tas laikotarpis prasideda kitą dieną po išsamaus pranešimo gavimo dienos. Pranešimas laikomas išsamiu, jeigu per tris

mėnesius po jo arba papildomos informacijos pateikimo Komisija neprašo pateikti daugiau informacijos.

Kai Komisija pranešimą laiko neišsamiu, ji paprašo visos reikiamos papildomos informacijos. Komisija informuoja valstybę narę apie atsakymo į tą užklausą gavimą.

Jeigu atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą laikotarpį nepateikia reikalaujamos informacijos arba pateikia nepilną informaciją, Komisija nusprendžia, kad priemonės, kurių ėmėsi valstybė narė pagal 2 dalis, nesuderinamos su Sąjungos teise. Jei Komisija nusprendžia, kad priemonės nesuderinamos su Sąjungose teise, valstybė narė skubiai nustoja taikyti tas priemones.

5. 3 ir 4 dalys netrukdo taikyti jokių procedūrų, teisių gynimo priemonių ar sankcijų už minėtus pažeidimus valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas.

6. Skubos atvejais valstybės narės gali nukrypti nuo 3 dalies b ir c punktuose nustatytų sąlygų. Tokiu atveju apie priemones reikia kuo greičiau pranešti Komisijai ir valstybei narei, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, nurodant priežastis, kodėl valstybė narė mano, kad šis atvejis tiek skubus, kad būtina nukrypti nuo tų sąlygų.

7. Nedarydama poveikio valstybės narės galimybei taikyti 6 dalyje nurodytas priemones, Komisija kuo greičiau išnagrinėja priemonių, apie kurias pranešta, suderinamumą su Sąjungos teise. Jei Komisija padaro išvadą, kad priemonės nesuderinamos su Sąjungos teise, ji paprašo tos valstybės narės nesiimti numatytų priemonių arba skubiai nustoti taikyti tas priemones.

8. Valstybės narės ir Komisija reguliariai dalijasi patirtimi ir geriausia praktika, susijusia su 2–7 dalyse nustatyta procedūra, pagal 29 straipsnį įsteigtame komitete ir ERGA kontekste.“;

5. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės turi teisę reikalauti, kad jų jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai laikytųsi išsamesnių ar griežtesnių, negu 5, 6, 6a, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 17, 19–26, 30 ir 30a straipsniai, taisyklių su sąlyga, kad tokios taisyklės atitinka Sąjungos teisę.“;

b) 3 dalyje po pirmos dalies b punkto įterpiama tokia antra pastraipa:

„Valstybė narė, kuri imasi priemonių pagal 2 dalies a ir b punktus, turėtų nurodyti priežastis, kuriomis ji grindžia savo teiginį apie įtariamą apėjimą.“;

c) 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„4. Valstybė narė gali imtis priemonių pagal 3 dalį tik tokiu atveju, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) ji pranešė Komisijai ir valstybei narei, kurioje įsisteigęs transliuotojas, apie ketinimą imtis tokių priemonių, kartu nurodydama priežastis, kuriomis ji grindžia savo vertinimą;

e) ji gerbė atitinkamo transliuotojo teisę į gynybą ir visų pirma suteikė transliuotojui galimybę pareikšti savo nuomonę dėl įtariamo apėjimo ir priemonių, kurių ketina imtis pranešančiosios valstybės narės.

c) pasikonsultavusi su ERGA, Komisija nusprendė, kad priemonės yra suderinamos su Sąjungos teise, visų pirma, kad vertinimai, kuriuos valstybė narė atliko pagal 2 ir 3 dalis imdamasi tų priemonių, yra teisingai pagrįsti.

5. Gavusi 4 dalies a punkte numatytą pranešimą, Komisija per tris mėnesius priima sprendimą. Tas laikotarpis prasideda kitą dieną po išsamaus pranešimo gavimo dienos. Pranešimas laikomas išsamiu, jeigu per tris mėnesius po jo arba papildomos informacijos pateikimo Komisija neprašo pateikti daugiau informacijos.

Kai Komisija pranešimą laiko neišsamiu, ji paprašo visos reikiamos papildomos informacijos. Komisija informuoja valstybę narę apie atsakymo į tą užklausą gavimą.

Jeigu atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą laikotarpį nepateikia reikalaujamos informacijos arba pateikia nepilną informaciją, Komisija nusprendžia, kad priemonės, kurių ėmėsi valstybė narė pagal 3 dalis, nesuderinamos su Sąjungose teise. Jei Komisija nusprendžia, kad priemonės nesuderinamos su Sąjungos teise, konkreti valstybė narė numatytų priemonių nesiima.“;

d) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Valstybės narės šia direktyva koordinuojamose srityse skatina, kiek tai leidžiama pagal jų teises sistemas, bendrą reguliavimą ir savireguliavimą taikant nacionaliniu lygmeniu priimtus elgesio kodeksus. Šie kodeksai turi būti parengti taip, kad juos plačiai remtų pagrindiniai suinteresuotieji subjektai atitinkamose valstybėse narėse. Elgesio kodeksuose turėtų būti aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstyti jų tikslai. Juose turi būti numatytas reguliarus, skaidrus ir nepriklausomas stebėjimas ir vertinimas, kaip sprendžiami iškelti uždaviniai. Juose turi būti numatytas efektyvus vykdymo užtikrinimas, įskaitant, kai tinka, atitinkamas efektyvias ir proporcingas sankcijas.

6a straipsnio 3 dalyje, 9 straipsnio 2 dalyje ir 9 straipsnio 4 dalyje nurodytų Sąjungos elgesio kodeksų projektus ir galiojančių Sąjungos kodeksų pakeitimus ar papildymus tų kodeksų signatarai pateikia Komisijai.

Komisija gali paprašyti ERGA pateikti nuomonę apie tų kodeksų projektus, pakeitimus ar papildymus. Jei reikia, Komisija gali paskelbti tuos kodeksus.“;

6. III skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„AUDIOVIZUALINĖS ŽINIASKLAIDOS PASLAUGOMS TAIKOMOS NUOSTATOS“

7. 5 straipsnio d punktas pakeičiamas taip:

„d) valstybė narė, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjai, ir kompetentingos reguliavimo institucijos arba priežiūros įstaigos.“;

8. 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„Valstybės narės tinkamomis priemonėmis užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamomis audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis nebūtų kurstomas smurtas ar neapykanta prieš asmenų grupę, apibrėžiamą nurodant lytį, rasinę ar etninę kilmę, religiją ar įsitikinimus, neįgalumą, amžių ar lytinę orientaciją, arba prieš tokios grupės narį.“;

9. Įterpiamas šis 6 a straipsnis:

„6a straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai suteiktų žiūrovams pakankamai informacijos apie turinį, kuris gali rimtai pakenkti fiziniam, protiniam ar moraliniam nepilnamečių vystymuisi. Tuo tikslu valstybės narės gali naudoti teikiamųjų terminų, kuriais nurodomas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos turinio pobūdis, sistemą.

2. Šio straipsnio įgyvendinimo tikslais valstybės narės skatina bendrą reguliavimą.

3. Komisija ir ERGA skatina žiniasklaidos paslaugų teikėjus keistis geriausia patirtimi apie bendro reguliavimo sistemas visoje Sąjungoje. Kai tinka, Komisija palengvina Sąjungos elgesio kodekso rengimą.“;

10. 7 straipsnis išbraukiamas.

11. 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės ir Komisija skatina rengti savireguliacinio ir bendro reguliavimo elgesio kodeksus dėl programų, kurių auditorijoje daug vaikų, lydinčių arba į jas įtrauktų netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų apie maisto produktus ir gėrimus, kurių sudėtyje yra maistinių medžiagų ir maistiniu arba fiziologiniu poveikiu pasižyminčių medžiagų, visų pirma riebalų, riebalų rūgščių transizomerų, druskos ir (arba) natrio ir cukrų, kurių nerekomenduojama vartoti per daug.

Šie kodeksai turėtų būti naudojami siekiant efektyviai sumažinti nepilnamečių galimybę pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie maistą ir gėrimus, kuriuose daug druskos, cukrų ar riebalų arba kurie kitaip neatitinka nacionalinių ar tarptautinių mitybos gairių. Šiuose kodeksuose turėtų būti nustatyta, kad komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose neturi būti pabrėžtas teigiamas tokių maisto produktų ir gėrimų maistingumo aspektų bruožas.

Komisija ir ERGA skatina keistis geriausia patirtimi apie savireguliacinio ir bendro reguliavimo sistemas visoje Sąjungoje. Kai tinka, Komisija palengvina Sąjungos elgesio kodeksų rengimą.“;

b) įterpiamos 3 ir 4 dalys:

„3. Valstybės narės ir Komisija skatina rengti savireguliacinio ir bendro reguliacinio elgesio kodeksus netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų apie alkoholinius gėrimus klausimais. Tie kodeksai turėtų būti naudojami siekiant efektyviai sumažinti nepilnamečių galimybę pamatyti audiovizualinius komercinius pranešimus apie alkoholinius gėrimus.

4. Komisija ir ERGA skatina keistis geriausia patirtimi apie savireguliacinio ir bendro reguliacinio sistemas visoje Sąjungoje. Kai atrodo tinkama, Komisija palengvina Sąjungos elgesio kodeksų rengimą.“;

12. 10 straipsnio b punktą pakeičiamas taip:

„b) jos neturi tiesiogiai skatinti pirkti ar nuomoti prekių ar paslaugų;“;

13. 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

1. 2, 3 ir 4 dalys taikomos tik programoms, sukurtoms po 2009 m. gruodžio 19 d.

2. Rodyti prekes leidžiama teikiant visas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, išskyrus per žinių ir naujienų programas, vartotojų reikalų programas, religines programas ir programas, kurių auditorijoje daug vaikų.

3. Programos, į kurias įtrauktas prekių rodymas, turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) jokiais aplinkybėmis jų turiniui, o televizijos programų transliavimo atveju – jų rodymo laikui, nedaroma įtaka taip, kad būtų paveikta žiniasklaidos paslaugų teikėjo atsakomybė ir redakcinis nepriklausomumas;

b) jomis tiesiogiai neskatinama pirkti ar nuomoti prekių ar paslaugų;

c) žiūrovai aiškiai informuojami apie prekių rodymą. Kad žiūrovas nebūtų klaidinamas, apie prekių rodymą aiškiai informuojama programos pradžioje ir pabaigoje, taip pat atnaujinus programos rodymą po reklamos pertraukos.

Darydamos išimtį valstybės narės gali netaikyti c punkte išdėstytų reikalavimų, jei konkrečios programos nekūrė arba neužsakė sukurti pats žiniasklaidos paslaugų teikėjas arba su žiniasklaidos paslaugų teikėju susijusi bendrovė.

4. Bet koku atveju programose nerodomos šios prekės:

a) tabako gaminiai ar cigaretės arba įmonių, kurių pagrindinė veikla yra cigarečių ir kitų tabako gaminių gamyba arba pardavimas, produktai;

b) konkretūs vaistiniai preparatai ar medicininis gydymas, kurie toje valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, galimi tik pagal receptus.“;

14. 12 straipsnis perkeliamas į III skyrių ir pakeičiamas taip:

„12 straipsnis

Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų programos, kurios gali rimtai pakenkti fiziniam, protiniam ar moraliniam nepilnamečių vystymuisi, būtų teikiamos tik taip, kad nepilnamečiai jų paprastai negalėtų girdėti ar matyti. Tokios priemonės, be kita ko, gali būti transliavimo laiko parinkimas, amžiaus tikrinimo priemonės ar kitos techninės priemonės. Jos turi būti proporcingos galimai programos žalai.

Žalingiausiam turiniui, toks kaip savitiksliis smurtas ir pornografija, taikomos griežčiausios priemonės, tokios kaip šifravimas ir veiksminga tėvų kontrolė.“;

15. 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijoje užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai bent 20 proc. savo katalogų sudarytų iš Europos kūrinių ir užtikrintų tų kūrinių pastebimumą.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad jų jurisdikcijose veikiantys užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai finansiškai prisidėtų prie Europos kūrinių gamybos, be kita ko, tiesioginėmis investicijomis į turinį ir įnašais į nacionalinius fondus. Valstybės narės gali reikalauti, kad tokius įnašus mokėtų užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kurie orientuojasi į jų nacionalines auditorijas, nors yra įsisteigę kitose valstybėse narėse. Šiuo atveju finansinis įnašas grindžiamas tik pajamomis, gautomis valstybėse narėse, į kurias orientuotas paslaugų teikėjas. Jei valstybė, kurioje įsisteigęs paslaugų teikėjas, nustato finansinį įnašą, ji atsižvelgia į visus finansinius įnašus, kurie nustatyti valstybėse narėse, į kuriuos jis orientuotas. Bet koks finansinis įnašas turi atitikti Sąjungos teisę, ypač valstybės pagalbos taisykles.

3. Ne vėliau kaip *[data – ne vėliau kaip per trejus metus nuo priėmimo]* ir vėliau kas dvejus metus valstybė narė pateikia Komisijai 1 ir 2 dalių įgyvendinimo ataskaitą.

4. Remdamasi valstybių narių pateikta informacija ir nepriklausomu tyrimu, atsižvelgdama į rinką, technologijų pažangą ir kultūrinės įvairovės skatinimo tikslą, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai 1 ir 2 dalių taikymo ataskaitą.

5. Nuo 1 ir 2 dalyse nustatytų reikalavimų valstybės narės atleidžia paslaugų teikėjus, kurių apyvarta arba auditorija maža, jei tai mažos įmonės ir mikroįmonės. Valstybės narės gali nekelti tokių reikalavimų tais atvejais, kai jie neįgyvendinami arba nepagrįsti dėl audiovizualinės žiniasklaidos užsakomųjų paslaugų pobūdžio ar temos.“;

16. 20 straipsnio 2 dalies pirmas sakinyis pakeičiamas taip:

„Transliuojant televizijos filmus (išskyrus kelių serijų filmus, serialus ir dokumentinius filmus), kinematografijos kūrinius ir naujienų programas, televizijos reklama ir (arba) teleparduotuvė gali būti rodomos vieną kartą per kiekvieną programoje nustatytą ne trumpesnę kaip 20 minučių laikotarpį.“;

17. 23 straipsnis pakeičiamas taip:

„23 straipsnis

1. Televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpams skirta dienos laiko dalis nuo 7.00 iki 23.00 neviršija 20 proc.

2. 1 dalis netaikoma:

a) transliuotojo pranešimams apie savo programas ir su jais tiesiogiai susijusiems papildomiems produktams arba kitų tai pačiai žiniasklaidos grupei priklausančių subjektų programoms;

b) rėmimo pranešimams;

c) prekių rodymui.“;

18. VIII skyrius išbraukiamas;

19. Įterpiamas toks IXa skyrius:

„IXa SKYRIUS

**VAIZDO MEDŽIAGOS BENDRO NAUDOJIMO PLATFORMOS PASLAUGOMS
TAIKOMOS NUOSTATOS**

28 a straipsnis

1. Nepažeisdamos Direktyvos 2000/31/EB 14 ir 15 straipsnių, valstybės narės užtikrina, kad vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugų teikėjai imtųsi tinkamų priemonių:

a) apsaugoti nepilnamečius nuo turinio, kuris gali rimtai pakenkti fiziniam, protiniam ar moraliniam jų vystymuisi;

b) apsaugoti visus piliečius nuo smurto ar neapykantos kurstymo prieš asmenų grupę, apibrėžiamą nurodant lytį, rasę, odos spalvą, religiją, kilmę, tautinę ar etninę kilmę, ar tokios grupės narį.

2. Kas yra 1 dalies tinkama priemonė, nustatoma atsižvelgiant į svarstomo turinio pobūdį, žalą, kurią jis gali sukelti, saugotinių asmenų kategorijos savybes, paliečiamas teises ir teisėtus interesus, be kita ko, vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjų ir naudotojų, kurie sukūrė ir (arba) įkėlė turinį, ir viešąjį interesą.

Tos priemonės, kai tinka, – tai:

a) vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjų sąlygose apibrėžti ir taikyti smurto ir neapykantos kurstymo sąvokas, nurodytas 1 dalies b punkte, ir turinio, kuris gali rimtai pakenkti fiziniam, protiniam ar moraliniam nepilnamečių vystymuisi, sąvoką, laikantis atitinkamai 6 ir 12 straipsnių;

b) sukurti ir taikyti mechanizmus, kuriais naudodamiesi vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformų naudotojai atitinkamam vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjui praneštų ir pažymėtų 1 dalyje nurodytą turinį, kuris laikomas jo platformoje;

c) sukurti ir vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformų naudotojams taikyti amžiaus tikrinimo priemonės turinio, kuris gali rimtai pakenkti fiziniam, protiniam ar moraliniam nepilnamečių vystymuisi, atžvilgiu;

d) sukurti ir taikyti sistemas, leidžiančias vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos naudotojams reitinguoti 1 dalyje nurodytą turinį;

e) sukurti tėvų kontrolės sistemas turinio, kuris gali rimtai pakenkti fiziniam, protiniam ar moraliniam nepilnamečių vystymuisi, atžvilgiu;

f) sukurti ir taikyti sistemas, kuriomis vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjai paaiškina vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformų naudotojams, kokį rezultatą davė b punkte nurodytas pranešimas ir pažymėjimas.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytų priemonių įgyvendinimo tikslais valstybės narės skatina bendrą reguliavimą, kaip nustatyta 4 straipsnio 7 dalyje.

4. Valstybės narės sukuria reikiamus mechanizmus 2 ir 3 dalyse nurodytų priemonių, kurių ėmėsi vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjai, tinkamumui įvertinti. Valstybės narės paveda šią užduotį pagal 30 straipsnį paskirtoms institucijoms.

5. Valstybės narės vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjams netaiko griežtesnių priemonių, negu nurodytosios 1 ir 2 dalyse. Valstybėms narėms lieka teisė nustatyti griežtesnes priemones neteisėto turinio atžvilgiu. Jos tvirtina tokias priemones, laikydamosi sąlygų, nustatytų galiojančiuose Sąjungos teisės aktuose, tokiuose kaip, atitinkamai, Direktyvos 2000/31/EB 14 ir 15 straipsniai arba Direktyvos 2011/93/ES 25 straipsnis.

6. Valstybės narės užtikrina, kad, sprendžiant naudotojų ir vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjų ginčus, susijusius su 1 ir 2 dalyse nurodytų tinkamų priemonių taikymu, veiktų skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo mechanizmai.

7. Komisija ir ERGA skatina vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjus keistis geriausia patirtimi apie bendro reguliavimo sistemas visoje Sąjungoje. Kai tinka, Komisija palengvina Sąjungos elgesio kodekso rengimą.

8. Vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjai arba, kai tinka, tiems paslaugų teikėjams šioje srityje atstovaujančios organizacijos pateikia Komisijai Sąjungos elgesio kodeksų projektus ir galiojančių Sąjungos elgesio kodeksų pakeitimus. Komisija gali paprašyti ERGA pateikti nuomonę apie tų elgesio kodeksų projektus, pakeitimus ar papildymus. Komisija gali tinkamai populiarinti tuos elgesio kodeksus.

28b straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad, jei vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjai nėra įsisteigę jų teritorijoje, tačiau joje įsisteigusi jų patronuojančioji įmonė ar patronuojamoji įmonė arba jie priklauso grupei, kurios kitas subjektas yra įsisteigęs jų teritorijoje, jie būtų laikomi įsisteigę jų teritorijoje Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnio 1 dalies taikymo tikslais.

Taikant pirmą pastraipą, kai patronuojančioji įmonė, patronuojamoji įmonė ar kitas grupės subjektas yra visi įsisteigę skirtingose valstybėse narėse, paslaugų teikėjas yra laikomas įsisteigęs toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi jo patronuojančioji įmonė arba, jeigu ji valstybėje narėje nėra įsisteigusi, ten, kur įsisteigusi jo patronuojamoji įmonė, arba, jeigu ji valstybėje narėje nėra įsisteigusi, ten, kur įsisteigęs kitas grupės subjektas.

Taikant antrą pastraipą, kai yra kelios patronuojamosios įmonės, kurių visos įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, arba kai yra keli kiti grupės subjektai, kurie visi įsisteigę skirtingose valstybėse narėse, atitinkamos valstybės narės užtikrina, kad paslaugų teikėjas nurodytų, kuri iš tų valstybių narių laikytina jo įsisteigimo šalimi.

2. Valstybės narės perduoda Komisijai jų teritorijose įsisteigusių vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjų sąrašą ir praneša apie Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnio 1 dalyje ir 1 dalyje nurodytus kriterijus, kuriais remiantis nustatyta jų jurisdikcija. Jos sąrašą reguliariai atnaušina. Komisija užtikrina, kad kompetentingos nepriklausomos reguliavimo institucijos galėtų gauti šią informaciją.“;

20. XI skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„VALSTYBIŲ NARIŲ REGULIAVIMO INSTITUCIJOS“;

21. 30 straipsnis pakeičiamas taip:

„30 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar daugiau nepriklausomų nacionalinių reguliavimo institucijų. Valstybės narės užtikrina, kad jos būtų teisiškai atskirtos ir funkciškai nepriklausomos nuo visų kitų viešųjų ar privačiųjų įstaigų. Tai nedaro poveikio valstybių narių galimybei įsteigti skirtingus sektorius kontroliuojančias reguliavimo įstaigas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos savo įgaliojimus vykdytų nešališkai, skaidriai ir vadovaudamosi šios direktyvos tikslais, visų pirma, žiniasklaidos pliuralizmu, kultūrų įvairove, vartotojų apsauga, vidaus rinka ir sąžiningos konkurencijos skatinimu.

Nacionalinės reguliavimo institucijos iš jokio subjekto nesiekia gauti ir nepriima jokių nurodymų dėl joms pagal nacionalinės teisės aktus, kuriais įgyvendinami Sąjungos teisės aktai, pavestų užduočių vykdymo. Tai neklaido vykdyti jų priežiūrą pagal nacionalinę konstitucinę teisę.

3. Teisės aktuose aiškiai apibrėžiama nepriklausomų reguliavimo institucijų kompetencija, įgaliojimai ir atskaitomybės tvarka.

4. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų pakankamus vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, kad galėtų tinkamai vykdyti savo funkcijas.

5. Nacionalinės reguliavimo institucijos vadovas arba kolegialaus organo, vykdančio tą funkciją nacionalinėje reguliavimo institucijoje, nariai gali būti atleisti tik tuo atveju, jei nebeatitinka jų pareigoms eiti reikalingų sąlygų, iš anksto nustatytų nacionaliniuose teisės aktuose. Sprendimas dėl atleidimo skelbiamas viešai, ir pateikiamas atleidimo pagrindas.

6. Valstybės narės užtikrina, kad nepriklausomos nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų atskirus metinius biudžetus. Biudžetai skelbiami viešai. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų pakankamus finansinius ir žmogiškuosius išteklius, kurie joms leistų atlikti gautas užduotis, aktyviai dalyvauti ERGA veikloje ir prie jos prisidėti.

7. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniu lygmeniu veiktų efektyvūs mechanizmai, pagal kuriuos bet kuris naudotojas ar žiniasklaidos paslaugų teikėjas arba vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjas, kuris patyrė nacionalinės reguliavimo institucijos sprendimo poveikį, turėtų teisę apeliacine tvarka apskųsti tą sprendimą apeliacijos institucijai. Apeliacijos institucija turi būti nepriklausoma nuo apeliacijos bylos šalių.

Ši apeliacijos institucija, kuri turėtų būti teismas, privalo turėti atitinkamų žinių, kad galėtų veiksmingai atlikti savo funkcijas. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai atsižvelgiama į bylos esmę ir kad veiktų veiksmingas apeliacijų mechanizmas.

Kol nagrinėjamas apeliacinis skundas, galioja nacionalinės reguliavimo institucijos sprendimas, išskyrus tuos atvejus, kai pagal nacionalinę teisę nustatomos laikinosios priemonės.“;

22) Įterpiamas šis 30 a straipsnis:

„30 a straipsnis

1. Įsteigiama Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupė (ERGA).

2. Ją sudaro audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų srities nacionalinės nepriklausomos reguliavimo institucijos. Joms atstovauja nacionalinių reguliavimo institucijų vadovai arba paskirti aukšto lygio atstovai, kuriems tenka pirminė atsakomybė už audiovizualinių žiniasklaidos paslaugų priežiūrą, o kai nacionalinių reguliavimo institucijos nėra – kiti pagal jų procedūras atrinkti atstovai. Grupės posėdžiuose dalyvauja Komisijos atstovas.

3. ERGA keliama šie uždaviniai:

- a) konsultuoti Komisiją ir padėti jai užtikrinti nuoseklų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliavimo sistemos įgyvendinimą visose valstybėse narėse;
- b) konsultuoti Komisiją ir padėti jai visais Komisijos kompetencijos klausimais, susijusiais su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis. Grupė gali konsultotis su rinkos dalyviais, vartotojais ir galutiniais naudotojais, kad surinktų reikiamą informaciją, jei to reikia siekiant konsultuoti Komisiją tam tikrais klausimais;
- c) sudaryti sąlygas keistis audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliavimo sistemos taikymo patirtimi ir geriausia praktika;
- d) bendradarbiauti ir suteikti nariams informaciją, kurios reikia siekiant taikyti šią direktyvą, ypač jos 3 ir 4 straipsnius;
- e) Komisijai paprašius, teikti nuomones 2 straipsnio 5b dalyje, 6a straipsnio 3 dalyje, 9 straipsnio 2 dalyje ir 9 straipsnio 4 dalyje nurodytais ir visais kitais su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis susijusiais klausimais, ypač dėl nepilnamečių apsaugos ir neapkyntos kurstymo.“;

4. Komisija įgaliojama įgyvendinimo aktu priimti ERGA darbo tvarkos taisykles.“;

23. 33 straipsnis pakeičiamas taip:

„33 straipsnis

Komisija stebi, kaip valstybės narės įgyvendina direktyvą, be kita ko, tai, kaip naudojamosi nacionaliniu lygmeniu priimtais kodeksais jos taiko bendrą reguliavimą ir savireguliavimą.

Ne vėliau kaip *[data – ne vėliau kaip per ketverius metus nuo priėmimo]* ir vėliau kas trejus metus Komisija Europos Parlamentui, Tarybai ir Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui teikia šios direktyvos taikymo ataskaitas.

Ne vėliau kaip *[data – ne vėliau kaip per 10 metų nuo priėmimo]* Komisija, siekdama pamatuoti direktyvos poveikį ir jos pridėtinę vertę, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia *ex post* vertinimą ir, kai tinka, jos persvarstymo pasiūlymus.“

2 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo *[data – ne vėliau kaip 1 metai nuo įsigaliojimo dienos]*. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas